

Kapag Nabubuwal ang Lahat

“Ikatlong bahagi ng bayan ang mamamatay sa salot at gutom; isa pang ikatlo ang mabubuwal sa tabak; at ang malalabi nama’y pangangalatin sa lahat ng dako at uusigin ko pa rin ang mga ito at pagbubuntunan ng aking poot.” Ito ang mga salita ng Diyos na sinabi ni Ezekiel sa pagkawasak ng Bayang Banal. Magagamit din kaya ito sa kasalukuyang krisis ng Iglesia?

Sa loob ng ilang taon, nawala na sa Iglesia ang kahanga-hangang panlabas na anyo ng mga templo at mga seremonya, ang pagkarelihiyoso ng nakararami sa sambayanan, ang katapatan ng mga pari nito na nasa lahat ng dako, ang katatagan ng isang pananampalatayang di mapagalinalanganan at ang pagsunod ng lahat sa Roma. Nabubuwig ang lahat ng ito. Maraming umaasa na magbubunga kaagad ang pagpapanibagong sinimulan ng Konsilyo. Ngunit naglalaho sa bawat araw ang waring pinakamahalagang magbibigay-katiyakan sa hinaharap.

Magugunita ang iba pang mga salita sa aklat ni Ezekiel: “Hindi ko maipahihintulot na kayo’y maging isang bayang tulad lamang ng iba; kundi sapilitan akong maghahari sa inyo. Titipunin ko kayo mula sa mga bayan at haharapin ko kayo. Sasailalim kayo ng aking kapangyarihan.” Hindi kaya tinatawag ngayon ng Diyos ang mga puwersa ng pagkawasak? Ang Diyos kaya ang nagbubuwal sa mga gawa-ng-tao na sa akala naman nati’y siyang Iglesia? May maiwan siyempreng *labi* gaya ng sabi ni Ezekiel – silang ang pananampalataya’y dinalisay ng pagsubok at mas malayang magagalawan ng Espiritu ng Diyos.

Ang kasasabi ay sapat na para maintindihan ang kahalagahan sa ngayon ng aklat ni Ezekiel. Siya ang saksi ng Diyos sa mga huling taon ng kaharian ng Juda, bagamat nasa piling ng mga ipinatapon sa Babilonia.

Tiyak na magtataka tayo sa lengguwaheng iniuukol niya sa Diyos na laging nagbababala at parang nalulugod pa sa kagipitan at pagdurusa ng kanyang bayan bilang pagbibigay-daan sa kanyang galit at selos. Pero puwede kayang mangusap tungkol sa pag-ibig nang hindi binabanggit ang mga salitang *selos* at *karahasan*?

May selos at karahasan din sa pagsakop ng Diyos sa mga taong makalaman at makasalanan. Hinahanap ng asawa ang kanyang taksil na maybahay sa piling ng mga mangingibig nito at ibinabalik niya sa dahas. Ang may kalabisang pananalita ni Ezekiel ay hindi dapat makapagpalimot sa atin sa iba pang pahina ng Biblia kung saan ipinahahayag ng Diyos ang kanyang karinyo. Pero hindi rin naman natin maisasaisantabi ang mga ito sa pagdadahilang mabait na tatay ang Diyos. Maaaring naranasan na natin sa ating sariling laman ang kapighatian ng makasalang humahamon sa Diyos: tungkulin ni Ezekiel na ibunyag na lahat ang pait ng kasalanan at ipagsigawan ang galit ng Diyos.

Ang Aklat ni Ezekiel

Malamang na isang batang pari si Ezekiel na dinalang bihag sa Kaldea kasama ng sampung libong ipinatapon makaraan ang unang paglusob sa Jerusalem sa taong 598 (tingnan ang 2 H 24:14). Doon siya tinawag ng Diyos gaya ng kanyang ikinukuwento sa atin (kab. 1 at 2).

Ang unang bahagi ng kanyang aklat (kab. 1-24) ay naglalaman ng kanyang mga pahayag na nagbabalita sa ganap na pagkawasak ng kanyang bayan.

Kasunod ng mga propesiya laban sa mga banyagang bansa (kab. 25-32), nasa ikatlong bahagi naman ng aklat ang mga pangako sa mga itinapon. Sapagkat ayaw ng Diyos na mamatay ang kanyang bayan.

May alam tayong mga lahing naglaho at mga dayuhang nakalimot sa sariling bayan sapagkat nakakita sila ng trabaho sa ibang bansa. Sa ganito rin sana mamamatay ang sambayanang Judio pagkaraan ng krisis na nagwasak sa Jerusalem. Nang nasa Babilonia sila, sa pagkakadeport sa isang mas maunlad na bansa, pinananabikan ng matatanda ang kanilang lupang tinubuan habang walang iniisip ang mga kabataan kundi samantalahin ang bago nilang kalagayan. Ngunit sa kanyang mapanghamong pagtuturo ay patuloy na hinuhubog ni Ezekiel ang konsiyensiya ng mga magsisiwi sa Judea balang araw para itayo ang bagong kaharian ng Diyos (kab. 33-39).

1 • ¹Sa ikalimang araw ng ikapat na buwan ng ikatatlumpung taon, nasa piling ako ng mga itinapong nasa baybay ng Ilog Kebar, nang nabuksan ang langit at nakakita ako ng mga pangitain mula sa Diyos.

²Sa ikalimang buwan ng ikalimang taon ng pagkatapon ni Haring Yoakin, ³dumating sa paring si Ezekiel na anak ni Buzi ang salita ni Yawe sa pampang ng Kebar sa lupain ng mga Kaldeo.

Doon ako hinagip ng kamay ni Yawe.

Nakita ni Ezekiel ang Luwalhati ni Yawe

• ⁴Tumingala ako: mula sa hilaga'y may buhawing may dalang makapal na ulap. May sumisiklab na apoy sa loob niyon, na tumatanglaw sa paligid; at may parang nagniningning na metal naman sa gitna ng apoy.

⁵Nasa gitna nito ang parang apat na nilalang na magkakasing-anyo. ⁶May

apat na mukha at apat na pakpak ang bawat isa. ⁷Tuwid ang kanilang mga binti at parang sa guya naman ang kanilang mga paa, makinang na parang tansong pinakintab. ⁸At sa ilalim naman ng kanilang mga pakpak (sa apat na tagiliran), may mga kamay na tulad ng sa tao.

⁹Magkakadikit ang kani-kanilang mga pakpak. Hindi sila lumilingon sa kanilang pagsulong sapagkat nakakadiretso sila saanman nakaharap ang kanilang mga mukha. ¹⁰Ganito ang itsura ng kanilang mga mukha: may mukhang tao silang apat pero may mukha rin ng leon sa gawing kanan ang bawat isa, at may mukha naman ng baka sa gawing kaliwa, at may mukha rin ng agila ang bawat isa. ¹¹Nakabukang pataas ang kanilang mga pakpak. Ang dalawang pakpak ng bawat isa ay

• **1.1** Nagsisimula ang aklat sa dalawang nagka-kaibang introduksyon. Walang nakaaalam sa kahulugan ng "ikatatlumpung taon" sa unang bersikulo; maaaring pagkakamali ito ng kumopya sa orihinal. Dinadala naman tayo ng "ikalimang taon" ni Yoakin sa taong 594 bago ipinanganak si Kristo.

Doon ako hinagip ng kamay ni Yawe. Nangangahulugan ito na dumanas si Ezekiel ng ekstasis: para bang iniwan niya ang kanyang katawan at mahiwagang nakikipagniig sa Diyos ang kanyang espiritu. May nalalaman siya sa misteryo ng Diyos, tinanggap niya ang kanyang misyon at siya'y nagiging bagong tao.

• **4.** *Mula sa hilaga'y may buhawi.* Nakapanaig kay Ezekiel ang malalakas na imaheng kaalinsabay ng mga salita ni Yawe. Muli nating matatagpuan sa kabanata 10 ang pangitain tungkol sa Karwahe ni Yawe. Ipinakikita rito na iniwan ni Yawe ang Templo sa Jerusalem papunta sa Babilonia para manirahan sa piling ng mga itinapon.

May paniwala ang mga tao nang panahong iyon na may kani-kanilang santuwaryo at lugar ang kanilang mga diyos at para bang "nakukulong" ang mga ito sa mga iyon. Kaya inisip din ng mga Judio na hindi matatagpuan si Yawe sa labas ng Palestina. Malayo sa

nakadikit sa pakpak ng kanilang katabi, at nakatakip naman sa sariling katawan ang dalawa pang pakpak. ¹² Nakapupunta sila kung saan nakaharap ang kanilang mga mukha. Saanman papunta ang espiritu, pumupunta sila nang hindi lumilingon.

¹³ May makikitang mga bagang nagningas na paroo't paritong parang mga sulo sa pagitan ng mga nilalang na ito. Nagniningning ang apoy at may mga kidlat na kumikislap mula rito. ¹⁴ At para namang kidlat na nagsisitakbong paroo't parito ang mga nilalang.

¹⁵ Sa pagmamasid ko sa mga nilalang, may nakita akong gulong sa lupa sa tabi ng bawat isa sa mga ito. ¹⁶ Nagniningning na parang yari sa krisolito ang mga gulong. Magkakasing-hugis ang apat na gulong: doble ang bawat isa, dalawang gulong na pinagkrus. ¹⁷ Kaya nakagugulong ang mga iyon sa alinman sa apat na direksyon nang hindi pumipihit. ¹⁸ Napakalaki, nakakatakot at puno ng mga mata ang gilid ng mga gulong.

¹⁹ Sa pagsulong ng mga nilalang, sumulong din ang katabing mga gulong; at sa pagtaas ng mga nilalang mula sa lupa, tumataas din naman ang mga gulong.

²⁰ Kayat saanman papunta ang espiritu, doon din pumupunta ang mga nilalang na

kasama namang tumataas ang mga gulong sapagkat nasa mga gulong ang espiritu ng mga nilalang. (²¹ Sa pagsulong, paghinto at pagtaas mula sa lupa ng mga nilalang, gayundin ang ginagawa ng mga gulong, sapagkat nasa mga gulong ang espiritu ng mga nilalang.)

²² May parang sahig na kristal sa ulunan ng mga nilalang, maningning at kahanga-hanga, nakalatag sa kanilang ulunan. ²³ Sa ilalim niyon, magkakanay nang tuwid ang nakaunat nilang mga pakpak. (Bawat isa'y may tigelawang pakpak na nakatakip sa katawan.) ²⁴ Sa pagkilos nila, narinig ko ang pagaspas ng kanilang pakpak, tulad ng dagundong ng mga tubig, tulad ng tinig ng Kataas-taasan, ng pagkakagulo ng isang hukbo. Kapag hindi sila kumikilos, ibinababa nila ang kanilang mga pakpak.

²⁵ May ingay sa itaas ng sahig sa kanilang ulunan. ²⁶ May parang batong sapiro naman na tila trono sa itaas niyon, at naroon ang isang parang tao. May nakita akong kislap tulad ng makinang na tanso, at para siyang nababalot ng apoy. ²⁷ Mula sa parang baywang niya, pataas at pababa, para itong apoy na nagbibigayningning sa kanyang paligid, ²⁸ at ang nakapalibot na liwanag nama'y parang bahaghari sa ulap pagkaraan ng isang araw na pag-ulan.

kanilang lupang tinubuan at sa Templong sambahan nila sa kanilang Diyos, agad na pinanaigan ng kawalang-pag-asa ang mga itinapon sa Babilonia. Sa pakiramdam nila'y kinalimutan na sila ni Yawe at ang mga naiwan lamang sa kanilang bansa ang makapakinabang sa kanyang kalinga.

Tiyak na dahil dito kaya itinuturo ni Yawe kay Ezekiel na bagamat sa templo ng Jerusalem siya nakatira, naroroon din siya sa malayong Babilonia. Kasunod ng kanyang bayan si Yawe at nananahan siya sa kanilang piling.

Sa isang pangitain, nakakakita si Ezekiel ng apat na nilalang na may apat na mukha at apat na pakpak ang bawat isa. Ipinaliliwanag ng pangitain sa pamamagitan ng mga imahen ng panahong iyon ang kadakilaan ng Diyos. Sa mga palasyo ng mga Kaldeo, may naggagandahang mga estatwa ng mga kagililalas na mga nilalang na tinatawag na "Kerubin". Pinagsama-sama sa mga ito ang anyo ng pinakamala-

lakas na nilalang: tao, agila, leon at toro. Naging buhay na nilalang sila rito, maliliksi, na nakapaligid at pinangangalaan ang misteryo ni Yawe. Ipinakikita ng magkakrus na mga gulong na pumupunta sa lahat ng direksiyon ang aksiyon ni Yawe sa buong sanlibutan. Meron silang mga matang nakakakita sa lahat. Gagamitin ni Apostol Juan sa Pagbubunyag 4 ang mga larawan sa pangitaing ito.

May parang sahig na kristal sa ulunan ng mga nilalang. Nagpapahiwatig din ng misteryo ni Yawe ang bahaghari at ang sahig na parang kristal na kinasasalalayan ng trono. Gayundin ang apoy kung saan si Yawe lamang ang maaaring mabuhay at matutupok ang lahat ng hindi Diyos.

Isang parang tao. Pagsapit sa kaloob-looban ng Diyos, para nang tao ang pinakahuling larawan sapagkat lahat ng kapangyarihan ng Diyos ay galing mismo sa kanyang mahiwagang sarili, na sa larawan niyon nilikha ang tao.

Larawan ng Luwalhati ni Yawe ang pangitaing ito. Pagkakita ko nito, isinub-sob ko ang aking mukha sa lupa at narinig ko ang isang tinig na nagsasalita.

Tinanggap ni Ezekiel ang kanyang misyon

2 ¹Sinabi niya sa akin: “Anak ng tao, tumayo ka pagkat nakikipag-usap ako sa iyo.” ²Sa kanyang pagsasalita, may espiritung pumasok at nagpatayo sa akin, at narinig ko siyang nakikipag-usap sa akin.

³Sinabi niya sa akin: “Anak ng tao, sinusugo kita sa mga Israelita, sa bayang naghimagsik sa akin. Sila at ang kanilang mga magulang ay nagkasala sa akin hanggang sa araw na ito. ⁴Matitigas ang ulo at puso ng mga taong ito – sa kanila kita sinusugo ngayon para sabihin sa kanila: Ito ang sinasabi ni Yaweng Panginoon.

⁵Kaya makinig man o hindi ang rebeldeng lahing ito, malalaman nilang may propeta sa piling nila. ⁶At ikaw, anak ng tao – huwag kang matakot sa kanila o sa kanilang mga salita, nasa gitna ka man ng tinik at dawag at nabubuhay sa piling ng mga alakdan. Huwag kang matakot sa kanilang sasabihin o masindak sa kanila sapagkat isang rebeldeng lahi sila. ⁷Sabihin mo sa kanila ang aking mga salita, makinig man sila o hindi, sapagkat mga rebelde sila. ⁸Ngunit parkinggan mo, anak ng tao, ang aking sinasabi, at huwag kang maging rebelde gaya ng rebeldeng lahing ito. Buksan mo ang iyong bibig, at kanin ang ibinibigay ko sa iyo.”

• **3.1** *Kanin mo ang rolyong ito.* Matalinhagang inilalarawan ng pangitain tungkol sa rolyo ang tawag ni Yawe na nagbibigay ng misyon kay Ezekiel.

Sinusugo kita sa isang bayang suwail at matigas ang ulo. Nahahawig ito sa sinabi na ng iba pang mga propeta. Nang isugo ni Yawe si Isaias, walang sinasabing ganito sa kanya kundi ang kabaligtarang bunga ng kanyang misyon: magmamatigas ang sambayanan. Mas may pag-asa naman sa kaso ni Ezekiel: sinugo siya sa mga rebelde, kaya dapat siyang maging mas mata-tag at malakas kaysa kanila para mabasag ang armor ng matigas nilang puso. Ang totoo’y walang tigil na makikipagtalos, makikipaglaban at makikipagdebate si Ezekiel. Sasabihin din ni Pablo na ang nag-eebang-helyo ay dapat magturo napapanahon man o hindi (2 Tim 4:2), at hindi kailanman dapat masiraan ng loob.

Busugin ang iyong sarili sa nakarolyong aklat na ibinibigay ko. Ang propeta’y hindi loro na nag-uulit ng mga salitang inihuhulog mula sa langit: binigyan siya ng pandaigdigang pananaw sa mga pangyayari, pag-kaunawa sa kahulugan ng kasaysayan, at pinupuspos siya ng galit, ang galit ng Diyos sa kasalanan. Lahat ng ito’y sina-sagisag ng rolyo (ganito ang matatandang aklat) na kinailangan niyang kanin.

⁹Tumingala ako at nakita ko ang isang kamay na nakaunat sa harap ko, may hawak na nakabilot na libro. Binuksan niya iyon sa harap ko, at mga panaghoy, pagluluksa at pighati ang nakasulat sa magkabilang panig nito.

3 • ¹Sinabi niya sa akin: “Anak ng tao, kanin mo ang inihaharap sa iyo. Kanin mo ang rolyong ito, lumakad ka at magsalita sa sambayanan ng Israel.”

²Binuksan ko ang bibig at ipinakain niya sa akin ang kasulatan. ³At sinabi niya: “Anak ng tao, kanin mo ito at busugin ang iyong sarili sa nakarolyong aklat na ibinibigay ko.” Kinain ko’yon, at nalasahan kong sintamis iyon ng pulot-pukyutan sa aking bibig.

⁴Sinabi niya: “Anak ng tao, pumunta ka ngayon sa mga Israelita. Sabihin mo sa kanila ang aking mga salita. ⁵⁻⁶Hindi sa isang bayang may mahirap at banyagang wika kita sinusugo, kundi sa bayang Israel. Ngunit isugo man kita sa maraming bansang may mahirap at banyagang wika na hindi mo maiintindihan, pakikinggan ka pa nila.

⁷Ngunit hindi makikinig sa iyo ang mga

Sa loob ng maraming taon, mga hula lamang ng kamatayan ang ibinibigay ni Ezekiel. Ito ang dahilan kung bakit ang aklat ay tungkol sa mga kalungkutan at panaghoy.

Nalasahan kong sintamis iyon ng pulot-pukyutan. Kinakain ni Ezekiel ang mga pahayag na ito ng kasawian na parang matamis sa kanya: pumanig ang propeta kay Yawe at ganap niyang tinatanggap ang mga plano ng Diyos maging kakila-kilabot man ang mga iyon sa tingin ng mga tao. Sa pakikibahagi sa galit ni Yawe, napanatili ni Jeremias na maging makatao ang kanyang puso at nagdusa siya dahil sa pagdurusa ng kanyang bayan. Ngunit walang dinanas na pagkahati ng damdamin si Ezekiel.

Sa halimbawa ng iba’t ibang propeta, ipinakita sa atin ng Biblia kung paanong inihihwalay ng Salita ng Diyos sa kanilang bayan ang mga mananampalataya (tingnan Mt 10:34). Nadarama ng lahat ng tinawag para magsalita o manguna sa kapwa ang ganitong problema. Hindi ang gustong marinig ng bayan ang kanilang sinasabi ni hindi sila napadadala sa mga pagtutol ng mga duwag at ng mga maalwan ang buhay na nakikiusap na pabayaan silang mamuhay ayon sa gusto nila. Laging mahirap largahan ang seguridad na taglay natin kapag nadarama nating kaayon tayo ng

Israelita pagkat ayaw nilang makinig sa akin. Suwail silang lahat at matigas ang ulo. ⁸Ngunit pinatitigas ko ngayon ang iyong mukha at ang iyong noo tulad ng sa kanila. ⁹Pinatitigas ko ang iyong noo gaya ng diyamante na pinakamatigas sa lahat ng bato; kaya hindi ka matatakot o maduduwag sa mga ito na mga mapaghimag-sik lamang.”

¹⁰Sinabi pa niya sa akin: “Anak ng tao, pakinggan mong mabuti at isapuso ang lahat ng sinasabi ko sa iyo. ¹¹At puntahan mo ang mga itinapon na mga kababayan mo, at sabihin sa kanila: ‘Ito ang sinasabi ni Yaweng Panginoon,’ makinig man sila o hindi.”

¹²Itinaas ako ng Espiritu at may narinig akong malakas na sigaw sa likod ko: “Purihin ang Luwalhati ni Yawe sa kinaroroonan nito!” ¹³Narinig ko rin ang pagaspas ng mga pakpak ng mga nilalang, kaalinsabay ng ugong ng mga gulong – malakas na ingay!

¹⁴Pagkataas at pagkakuha sa akin ng Espiritu, umalis akong may pait at parang nilalagnat ang aking diwa pagkat nabiga-

lahat. Tinatanggap ng tunay na nananampalataya na pumanig sa Diyos at kung minsang mag-isang sumasalungat sa agos.

- 16. Ang salaysay ng bokasyon ni Ezekiel na mababasa natin sa 3:1-15 ay itinatuloy sa 3:22-27. Ngunit pinapatlangan ito ng isang talatang (3:16-21) nagpapahayag ng isa sa mga importanteng diwa ng pangangaral ni Ezekiel: hindi gusto ng Diyos na mamatay ang makasalanan kundi ang ito’y magbalik-loob at mabuhay (tingnan ang kabanata 18).

Totoo ngang dumarating sa mga tagapakinig ni Ezekiel ang kapahamakang hatid ng kanilang mga pagkakamali. Ngunit hindi ito dahilan para masiraan ng loob; kahit na iisa lamang ang makaunawa sa kanyang kasamaan, hindi mawawalang-saysay ang kanyang mga pagsisikap dahil mabibigyang-buhay nito kahit ang sarili man lamang niya.

Ginawa kitang bantay. Tinanggap ng propeta mula sa Diyos ang pagkaunawa, na wala sa iba, sa pagkakasala sa buhay ng bawat isa at ng lipunan. Siya lamang ang nakakakita sa mga panganib na dumarating ayon sa balak ng Diyos na siyang hukom sa kasalanan. Nakilaban ang propeta hindi lamang sa mga ayaw maniwala kundi pati sa Diyos-Hukom na hinihingan niya ng awa (Ex 32:11; Jer 14:11), gaya ng ginawa nina Moises at Jeremias.

tan ako sa kamay ni Yawe. ¹⁵Nakarating ako sa Tel Abib, sa mga itinapong nasa baybayin ng Ilog Kebar at pitong araw akong nasa piling nila, parang wala sa sarili.

Inilagay kitang bantay

- ¹⁶Pagkaraan ng pitong araw, dumating sa akin ang salita ni Yawe:

¹⁷“Anak ng tao, ginawa kitang bantay para sa sambayanang Israel. Tatanggapin mo ang Salita mula sa aking bibig at babalaan sila sa aking pangalan. ¹⁸Kapag sinabi ko sa tampalasang ‘Tiyak na mamamatay ka,’ at hindi mo siya binabalaan para iwan ang masasama niyang gawa upang maligtas, at mamatay siya dahil sa kanyang pagkakasala, ikaw ang papapanagutin ko sa kanyang pagkamatay. ¹⁹Ngunit kung babalaan mo ang tampalasan at hindi pa rin siya nagbago, mamamatay siya dahil sa kanyang kasalanan ngunit maliligtas ka. ²⁰Kapag tumalikod ang taong matuwid sa kanyang pagkamatuwid at gumawa ng masama, lalagyan ko ng hadlang ang kanyang daan at mamamatay siya. Pagkat hindi mo siya bina-

At mamatay siya... ikaw ang papapanagutin ko sa kanyang pagkamatay. Pananagutan ng tumanggap ng pagkaunawa mula sa Diyos: tinanggap niya ito para iligtas ang iba, at hindi siya makapagwawalang-imik.

Kapag tumalikod ang taong matuwid sa kanyang pagkamatuwid. Parang ang lahat ay pare-parehong nagdusa sa krisis na nagwasak sa Juda. Ngunit sinasabi ni Ezekiel na ang mga pagdurusaang ito ng lahat ay maghahatid ng buhay o kamatayan ayon sa marapat sa bawat isa. Sapagkat hindi magkasingkahulugan ang *pagiging buhay* o *pagiging patay* para sa Diyos at para sa tao (Pag 3:1).

Mas mahusay na isinasalaysay sa 33:1 ang talinhagang ito ng bantay.

Mapapansin natin ang iba’t ibang detalyeng taglay ng propeta (o mananampalataya) sa lahat ng panahon:

- *maging listo, ibig sabihi’y may kakayahang makita ang iniisip ng Diyos tungkol sa paraan ng pagkilos ng tao, sa pagsasalooob natin ng kanyang salita;*

- *lumagay sa itaas ng pader, ibig sabihi’y makapangibabaw sa mga problema ng kanyang kapaligiran at huwag bale-walain ang mga iyon para lamang mabuhay nang mas tahimik;*

balaan, mamamatay siya dahil sa kanyang pagkakasala. Hindi aalalahanin ang mabubuti niyang gawa, at ikaw ang papanagutin ko sa kanyang pagkamatay. ²¹Ngunit kung binabalaan mo ang taong matuwid para huwag magkasala, at hindi nga siya nagkasala, mabubuhay nga siya dahil nababalaan siya at maliligtas din ang buhay mo.”

Napipi si Ezekiel

• ²²Sumaakin ang kamay ni Yawe at sinabi niya: “Tumindig ka at umalis patungo sa kapatagan, doon ako makikipag-usap sa iyo.” ²³Pumunta nga ako sa kapatagan, at nakatayo roon ang Luwalhati ni Yawe gaya ng nakita ko sa may Ilog Kebar. Nagpatirapa ako.

²⁴Pumasok ang espiritu at itinayo ako. At sinabi niya: “Umalis ka at magkulong sa iyong bahay. ²⁵Ikaw, anak ng tao, ay igagapos at hindi ka makalalabas para makihalalo sa mga tao. Didikit ang dila mo sa ngalangala at mapipipi ka. Hindi mo na sila mapagsasabihan sa pagiging rebelde nila.

²⁷Ngunit pag kinausap kita, mabubuksan ang iyong mga labi at sasabihin mo sa kanila: ‘Ito ang salita ni Yaweng Panginoon!’ Makinig ang makikinig at tumanggi naman ang tatanggi dahil lahi sila ng mga rebelde.”

Larong digmaan ni Ezekiel

4 ¹ Anak ng tao, kumuha ka ng tisa. Ilagay mo iyon sa harap mo at iguhit doon ang lunsod

ng Jerusalem. ²At magkunwari kang sasalakayin iyon. Humukay ka ng kanal sa paligid nito at magtayo ng rampa. Magtayo ka ng mga kampo at maglagay ng trosong pambayo. ³Kumuha ka ng kawaling bakal at ilagay bilang muog na bakal sa pagitan mo at ng lunsod. Tumingin ka roon. Nilulusob ito, at ikaw ang lumulusob. Magiging tanda ito para sa bayan ng Israel.

⁴Humiga ka nang patagilid sa kaliwa upang dalhin ang pagkakasala ng Israel. Dadalhin mo ang kanilang pagkakasala sa iyong pagkakahiga. ⁵Katumbas na bilang ng mga araw ang itinakda ko para sa panahon ng kanilang pagkakasala. Sandaa’t siyamnapung araw kang mahihiga nang patagilid sa kaliwa para dalhin ang kasalanan ng Israel.

⁶Pagkatapos ay apatnapung araw ka namang mahihiga nang patagilid sa kanan para dalhin ang pagkakasala ng Juda – isang araw para sa bawat isang taon.

⁷At haharap ka sa Jerusalem at iuunat sa kanya ang hubad mong bisig at magpoprope-siya ka laban sa lunsod.

⁸Igagapos kita upang hindi ka makabiling hanggang matapos ang mga araw ng pagkulong mo.

⁹Kumuha ka ngayon ng trigo at sebada, abitsuwelas, monggo, batad at espelta. Ilagay mong lahat ang mga ito sa isang sisidlan at gawing tinapay. Iyon ang kakanin mo sa buong panahong nakahiga ka nang patagilid – sandaa’t siyamnapung araw.

¹⁰Timbangin mo ang pagkaing kakanin mo: dalawang guhit araw-araw. ¹¹Tatakalin mo rin ang iyong inumin: sangkanim ng isang hin ng tubig. ¹²Kakanin mo ang iyong pagkain na parang bibingkang sebada. Lutuin mo iyon sa harap ng mga tao, na dumi ng tao ang panggatong.”

• 22. Narito ang mga propesiya ni Ezekiel sa Kaldea sa loob ng anim na taon bago naganap ang paglusob at pagbagsak ng Jerusalem.

Pansamantalang napipi si Ezekiel, at pagkatapos ay nalumpo naman siya. Nagsisilbing aral ang mahiwagang karamdamang ito. Iginigiit ni Ezekiel sa lahat ng paraan na ipinasya na ni Yawe na wasakin ang Jerusalem sapagkat hindi nagsisi ang mga Israelita at hindi naging mas matapat.

Nasa Kaldea si Ezekiel pero ang Jerusalem pa rin ang nasa kanyang alaala. Sa mga kabanatang ito, nahahawig sa pagtuturo ni Jeremias nang mga panahon ding iyon ang aral ni Ezekiel. Ngunit ibang-iba naman ang anyo. Nagsalita muna si Jeremias at saka lamang isinulat ang kanyang mga pahayag. Samantalang nagsusulat naman si Ezekiel sa mas pormal at maayos na paraan. Sa kasamaang-palad, pagka-

minsa’y mabigat at magulo ang dating sa atin ng kanyang estilo, ngunit dapat nating pagnilayan ang mahahabang talinhagang ito na puno ng kahanghangang mga larawan.

Sa 3:25, waring dumanas si Ezekiel ng mahiwagang pagkalumpo na matalinhaga ang itatagal na panahon: 190 araw at 40 pang araw. Hindi natin alam ang kahulugan ng mga bilang na ito.

Sa 6:8-10, gaya ng ginawa na ng iba pang maraming propeta, sa mga propeta, ibinabalita na ililigtas ni Yawe ang isang nalabing grupo. *Kasusuklaman nila ang sarili dahil sa kanilang mga kasamaan at gawing karumal-dumal.* Ang ganitong pahayag ay tatak ni Ezekiel at nagpapakitang matapat na magbabalik-loob ang masama; ang masuklam sa sarili dahil sa sariling pagkakasala ang siyang naghahatid ng biyaya ng Diyos.

¹³ At sinabi pa ni Yawe: “Kaya kakain ng di-malini sa tinapay ang bayang Israel sa piling ng mga bansang pagtatabuyan ko sa kanila.”

¹⁴ Tumutol ako: “Hindi, Yaweng Panginoon, kailanma’y di ko dinungisan ang aking sarili. Mula pagkabata hanggang ngayon, hindi pa ako kumakain ng anumang hayop na natagpuang patay o nilapa ng mabangis na hayop. Wala pang karneng di-malini sa pumasok sa aking bibig.”

¹⁵ Sinabi niya: “Kung gayon, pinapayagan kitang gumamit ng dumi ng baka sa halip ng dumi ng tao sa pagluluto ng iyong tinapay.” ¹⁶ At nagpatuloy siya: “Anak ng tao, puputulin ko ang dating ng pagkain sa Jerusalem. Mababalisa sila habang kumakain ng tinapay na tasado, at masisiraan ng loob habang umiinom ng tubig na tinakal. ¹⁷ Magkukulang sila sa pagkain at tubig; manlulupaypay sila’t mabubulok dahil sa kanilang kasamaan.”

Patayan at kamatayan sa Jerusalem

5 ¹ Anak ng tao, kumuha ka ng matalas na tabak at gamiting parang labaha para ahitin ang iyong buhok at balbas. Kumuha ka ng timbangan at hatiin ang mga buhok. ² Sunugin mo ang ikatlong bahagi sa gitna ng lunsod matapos itong lusubin. Tadtarin mo naman ang isa pang ikatlong bahagi sa palibot ng lunsod. At ipatangay mo sa hangin ang huling ikatlo, habang hinahabol mo ng tabak.

³ Kumuha ka ng ilang hiblang buhok at ipitin sa lupi ng iyong damit. ⁴ Ihahagis mo rin sa apoy ang ilan para masunog ang mga iyon, at saka ka magsasalita laban sa Israel:

⁵ “Ito ang sinasabi ni Yaweng Panginoon: Iyan ang Jerusalem na inilagay ko sa gitna ng mga bansa at mga lupain. ⁶ Ngunit mas masahol pa kaysa mga bansa ang pagsuway niya sa aking mga batas; higit pa sa kanila ang pagtanggap niya sa aking mga utos. Itinakwil niya ang aking mga batas at sinuway ang aking mga utos.”

⁷ Kaya sinasabi ni Yawe: “Mas magulo kayo kaysa mga bansang nakapaligid sa inyo. Hindi ninyo sinunod ang aking mga batas, hindi tinupad ang aking mga kautusan kundi mga batas ng mga kalapit-bansa ang inyong sinunod. ⁸ Kaya – sabi ni Yawe – ihaharap kita at hahatulan sa harap nila. ⁹ Parurusahan kita sa isang paraang hindi ko pa nagagawa at di na gagawin pa. ¹⁰ Lalamunin ng mga magulang ang kanilang mga anak, at ng mga anak ang kanilang mga magulang. Hahatulan ko kayo at pangangalatin sa lahat ng dako ang malalabi sa inyo.”

¹¹ At sinasabi ni Yawe: “Tiyak na buhay ako at

tiyak din na walang awa ko kayong hahagupitin, kayong mga lumapastangan sa aking santuwaryo sa pamamagitan ng inyong mga kasuklam-suklam na bagay. Hindi ako magpapakita ng awa.

¹² Mamamatay sa salot at gutom ang ikatlong bahagi sa inyo, sa tabak naman ang isa pang ikatlong bahagi, at pangangalatin ko sa lahat ng dako at hahabulin ng tabak ang huling ikatlo. ¹³ Maghihiganti ako hanggang mapawi ang aking galit, at makikilala nila na akong si Yawe ang nangusap sa tindi ng aking pageselos.

¹⁴ Gagawin ko kayong isang tambak na guho, isang katatawanan sa mga kalapit na bansa at sa lahat ng makakakita. ¹⁵ Magsisilbi kayong aral, isang babalang maghahatid ng takot sa mga bansa dahil sa mabigat na parusang ipinataw ko bunga ng matinding galit ko sa inyo. Akong si Yawe ang nagsabi nito.

¹⁶ Papanain ko kayo ng nakamamatay na palaso ng gutom na lilipol sa inyo; patitindihin ko ang gutom at aalisin ang tinapay. ¹⁷ Gutom at mababangis na hayop ang lilipol sa inyong mga anak; dadalawin kayo ng salot at pupuntahan ng tabak. Akong si Yawe ang nagsalita.”

6 ¹ Ganito dumating sa akin ang salita ng Diyos: ² “Anak ng tao, bumaling ka sa mga bundok ng Israel at magpahayag laban sa kanila. Sabihin mo:

³ Mga bundok ng Israel, pakinggan ang salita ni Yawe. Sa mga bundok at burol, sa mga ilog at patag, nagsasalita si Yaweng Panginoon: Magpapadala ako ng tabak laban sa inyo, at gigibain ko ang inyong mga altar sa burol. ⁴ Matitiwangwang ang inyong mga altar, madudurog ang mga sunugan ng insenso; ibabagsak ko ang inyong mga bangkay sa harap ng inyong mga diyus-diyusan. ⁵ Ilalagay ang mga bangkay ng mga anak ng Israel sa harap ng kanilang mga diyus-diyusan at ikakalat ang inyong mga buto sa paligid ng mga altar.

⁶ Saanman kayo manirahan, guguho ang bayang iyon at matitiwangwang ang mga altar sa burol, gigibain at wawasakin ang inyong mga altar, dudurugin ang karumal-dumal ninyong mga diyus-diyusan, wawasakin sa paligid ninyo ang inyong mga sunugan ng insenso. ⁷ Marami sa inyo ang mamamatay at makikilala ninyong ako si Yawe. ⁸ Ngunit ililigtas ko ang ilan sa inyo. Maliligtas sila sa tabak at mangangalat sa mga bansa.

⁹ Sa bayang katatapanan ng mga maliligtas na ito, maaalaala nila ako pagkat wawasakin ko ang salawahang pusong tumalikod sa akin at ang matang nahumaling sa kanilang mga diyus-

diyusan. Kasusuklaman nila ang sarili dahil sa kanilang mga kasamaan at gawaing karumal-dumal. ¹⁰At makikilala nilang ako si Yawe at hindi ako nagsalita nang walang katuturan nang sabihin kong parurusahan ko sila.”

¹¹Ganito pa ang sinasabi ni Yaweng Panginoon: “Pumalakpak ka, pumadyak at magsabing ‘Buti nga!’ kapag lugmok na ang bayan ng Israel sa tabak, sa gutom at salot dahil sa mga kasuklam-suklam nilang gawa.

¹²Mamamatay sa salot ang nasa malayo, sa tabak ang nasa malapit, sa gutom ang nanatili at nalabi. Ibubuhos ko sa kanila ang aking galit. ¹³At makikilala ninyong ako si Yawe kapag nasa gitna na ng kanilang mga diyus-diyusan ang kanilang mga bangkay, sa paligid ng kanilang mga altar, sa bawat altar sa burol, sa mga tuktok ng bundok, sa lilim ng mga berde at malalabay na puno at saanman sila nagsunog ng mababangong insenso para sa kanilang mga diyus-diyusan. ¹⁴Luunat ko ang aking kamay laban sa kanila. Gagawin kong tiwangwang ang kanilang lupain mula sa disyerto hanggang sa Ribla, saanman sila manirahan; at makikilala nilang ako si Yawe.”

7 ¹Dumating sa akin ang salitang ito ni Yawe: ²“At ikaw, anak ng tao, pakinggan mo ang salitang ito sa Israel ni Yaweng Panginoon:

³Natapos na! Narito na ang wakas sa apat na sulok ng lupain. Tapos na ang lahat sa iyo. Sa iyo ko ibubuhos ang aking galit. Hahatulan kita ayon sa iyong mga gawi at pagbabayaran sa lahat ng kasuklam-suklam mong gawa. ⁴Hindi kita kahahabagan. Ibibigay ko sa iyo ang narapat sa kasuklam-suklam mong gawain, at makikilala mong si Yawe ang nagpaparusa sa iyo.”

⁵Ganito ang sabi ni Yaweng Panginoon: “Kapahamakan! Dumarating ang kapahamakan! ⁶Malapit na ang wakas! Oras mo na, ikaw na naninirahan sa lupain. ⁷Dumarating na ang oras, nalalapit na ang araw! Walang kagalakan, pawang kaguluhan sa mga bundok. ⁸Ibubuhos ko na ngayon sa iyo ang aking poot at pawalan ang aking galit. Hahatulan kita ayon sa iyong mga gawi at gawang kasuklam-suklam. ⁹Hindi ka kaaawaan ng aking mata; wala na akong awa. Isasakdal kita sa karumal-dumal mong gawa at sa mga diyus-diyusang nasa piling mo. At makikilala mong ako, si Yawe, ang nagpaparusa.

¹⁰Ito na ang araw, sumapit na ang pang-aagaw. Sapagkat namulaklak ang kawalang-katarungan, namumunga ang kayabangan, ¹¹at

naghahari ang karahasan. Walang makata-takas.

¹²Sumapit na ang panahon, narito na ang araw! Huwag magalak ang namimili o manghinayang ang nagbibili, sapagkat parurusahan ang lahat. ¹³Hindi mababawi ng nagbili ang kanyang ipinagbili, makaligtas man siya pagkat hindi na mababaligtad ang hatol na iginawad sa karamihan.

¹⁴Mahipan man nila ang trumpeta at makapaghanda, walang sinumang makalalaban sapagkat laban sa lahat ang poot ko. ¹⁵Nasa labas ang tabak, nasa bahay ang salot at gutom. Mamamatay sa tabak ang mga nasa bukid, sa gutom at salot ang mga nasa lunsod. ¹⁶Pupunta sa kabundukan ang mga makatatakas; magiging para silang kalapating dumaraing dahil sa kani-kanilang kasalanan.

¹⁷Manlulupaypay ang bawat kamay, manghihinang parang tubig ang bawat tuhod; ¹⁸magdadamit sila ng sako at manginginig. Mapahihiya ang lahat at aahitin ang lahat ng ulo.

¹⁹Ihahagis nila sa daan ang kanilang pilak at itatapong parang dumi ang kanilang ginto. Hindi sila maililigtas ng pilak at ginto sa araw ng poot ni Yawe; hindi na sila mabubusog nito o mapupuno ang kanilang tiyan sapagkat iyon ang kanilang katitisan at sanhi ng kanilang pagkakasala.

²⁰Ipinagmalaki nila ang natatangi nilang hiyas (ang Templo), ngunit inilagay nila roon ang kasuklam-suklam nilang mga imahen at diyus-diyusan kaya lalapastanganin ko iyon. ²¹Ipasasamsam ko iyon sa mga dayuhan at sa pinakamasama sa lupain, at lalapastanganin nila iyon.

²²Aalisin ko sa kanila ang aking pagkalinga, at lalapastanganin ng mga tao ang aking kabang-yaman. Papasukin iyon at lalapastanganin ng mga magnanakaw. ²³At magkakaroon ng patayan, pagkat puno ng krimen ang lupain at puno ng karahasan ang lunsod.

²⁴Ipasasamsam ko sa pinakamalulupit na bansa ang kanilang mga tahanan. Puputulin ko ang kapalaluan ng mararahas at lalapastanganin ang kanilang mga santuwaryo.

²⁵Darating ang kapighatian. Maghahanap sila ng kapayapaan ngunit hindi iyon matatagpuan. ²⁶Magsusunud-sunod ang kapahamakan at masasamang balita. Walang pangitain ang propeta, walang maituturo ang pari, walang maipapayo ang matatanda. ²⁷Magdadalamhati ang hari, mamimighati ang pinuno, at manginginig ang mga kamay ng mga taumbayan.

Pakikitunguhan ko sila ayon sa kanilang asal, at hahatulan ko ayon sa kanilang paghatol, at makikilala nilang ako si Yawe.”

Umalis sa Templo ang Luwalhati ni Yawe

8 • ¹ Sa ikalimang araw ng ikanim na buwan ng ikanim na taon, habang kaharap ko sa aking bahay ang Mata-tanda ng Juda, hinagip ako ng kamay ni Yaweng Panginoon.

² Tumingala ako at may nakita akong parang apoy. Parang nagliliyab pababa mula sa tila baywang niya; nagniningning namang parang makinang na metal pataas. ³ Nang iunat niya ang isang parang kamay at hawakan ako sa buhok, iniangat ako ng Espiritu sa pagitan ng langit at lupa at sa pangitai'y dinala sa Jerusalem, sa may bungad ng pintong nakaharap sa hilaga na nasa patyong nasa loob. Naroon ang rebultong pumupukaw ng kanyang pagseselos.

⁴ At naroon ang Luwalhati ng Diyos ng Israel, tulad sa pangitaing nakita ko sa kapatagan. ⁵ Sinabi niya sa akin: "Anak ng tao, tumanaw ka sa hilaga." Tumanaw nga ako, at doon sa hilaga, sa bungad ng pintuan ng altar, nakita ko ang rebultong pumupukaw ng kanyang pagseselos. ⁶ Sinabi niya sa akin: "Anak ng tao, nakikita mo ba ang kanilang ginagawa? Nakikita mo ba ang labis na kasamaang ginagawa ng Israel para palayasin ako sa

aking santuwaryo? Pero may makikita ka pang ibang mas kasuklam-suklam kaysa rito."

⁷ Dinala niya ako sa may pinto ng patyo. ⁸ Sinabi niya: "Anak ng tao, butasin mo ang pader at pumasok ka."

Gayon nga ang ginawa ko, at may butas na. ⁹ At ang sabi niya: "Pumasok ka at tingnan ang kasuklam-suklam na kasamaang ginagawa nila rito." ¹⁰ Pumasok ako, tumingin sa paligid at nakita ko ang iba't ibang larawan ng lahat ng klase ng mga gumagapang na hayop, mga karumal-dumal na hayop at lahat ng diyus-diyusan ng Israel na nasa pader sa buong paligid.

¹¹ Nakatayo sa harap ng mga iyon ang pitumpung Matatanda ng bayang Israel, at kabilang sa kanila si Yaazarias na anak ni Safan. May hawak na insensaryo ang bawat isa, at may mabangong usok ng insenso.

¹² Sinabi niya sa akin: "Nakikita mo ba, anak ng tao, kung ano ang ginagawa ng matatanda ng Israel sa dilim, bawat isa sa kanyang kuwartong puno ng mga diyus-diyusan? Sapagkat iniisip nila: Hindi kami nakikita ni Yawe, nilisan na ni Yawe ang lupain." ¹³ Idinagdag niya: "May makikita ka pang mas masahol pang kasamaan."

¹⁴ Dinala niya ako sa may bungad ng pintuan sa gawing hilaga ng bahay ni Yawe. May mga babaeng nakaupo roon at iniiyakan nila si Tammuz. ¹⁵ Sinabi niya sa akin: "Nakikita mo ba, anak ng tao? Masahol pa riyang ang makikita mo."

• **8.1** Isang mahabang pangitain tungkol sa mga kasalanan ng Jerusalem at sa darating na kaparusahan ang mga kabanata 8-11. Lahat ay nagaganap sa Templo. At ang lubos na nakatawag-pansin sa paring si Ezekiel ay ang pagbale-wala sa Diyos at ang pag-aalis sa kanya mula sa puso ng mga tao para sa mga huwad na diyos.

Matutunghayan natin sa 8:2 ang ilang tilamsik ng pangitain sa unang kabanata. Laging may nagpapa-hiwatig ng presensya ni Yawe sa propeta bagamat di niya iyon nakikita. Muling mawawala sa sarili si Ezekiel sa ekstasi: pinagmamasdan ng kanyang espi-ritu ang mga kasalanan ng Jerusalem.

Sa 8:4, nakita ni Ezekiel sa Templo ang Luwalhati ni Yawe. Mula nang pasinayaan iyon ni Solomon (tingnan 1 H 8:10), nakapiling na ng kanyang bayan ang Diyos kahit na nagtayo sila ng mga altar at estatwa para sa mga huwad na diyos sa mga patyo mismo ng Templo. Ngunit nililisan ngayon ni Yawe ang kanyang templo bago iyon wasakin ng mga Kaldeo; umaalis pa-Babilonia ang kanyang Luwalhati sa kinaroroonan ng mga itinapon. Tatlong hakbang ang isinasagawa ng Diyos bago siya lumisan:

- 9:3 - nililisan niya ang santuwaryo at nama-malagi sa may bungad;

- 10:19 - nilakad niya ang mga patyo at tumigil sa pintuan sa silangan, sa tapat ng Bundok ng mga Olibo;

- 11:22 - lagi siyang pa-Silangan, sa Kaldea, nilalakad niya ang lambak ng Kidron at tumitigil sa Bundok ng mga Olibo.

Sa paglisan ni Yawe sa kanyang templo, ang apoy naman ng kanyang kabanalan ay magiging parusa at kamatayan para sa mga di-makadiyos na naglagay ng kanilang mga diyus-diyusan at ipinaubaya ang sarili sa pakikiapid, ayon sa iba't ibang kahulugang ibinibigay ng mga propeta sa salitang ito (tingnan kabanata 16).

Kasama ng mga panlahatang pagtuligsa at paghatol, may iba rin namang laban sa mga indibidwal. Si Ezekiel ang kaagapay ni Yawe at dapat sabihin ni Ezekiel kasama niya, ang mga salita ng pagtuligsa at paghatol na magbibigay-kamatayan sa mga maysala.

9:4: Isang "T" na hugis-krus nang mga panahong iyon ang magsasanggalang sa "nalabi."

9:8: "Panginoong Diyos, magwawasak ka ba...?" Binabalaan ng tunay na propeta ng bayan sapagkat gusto niya silang iligtas.

¹⁶At dinala niya ako sa patyong nasa loob ng templo. Sa pintuan ng santuwaryo ni Yawe, sa pagitan ng balkonahe at ng altar, may dalawampu't limang lalaki na nakatalikod sa templo, nakaharap sa silangan at sumasamba sa araw. ¹⁷Sinabi niya sa akin: "Nakita mo ba, anak ng tao? Hindi pa ba sapat sa Juda ang ginawa nilang mga kasuklam-suklam dito at pinuno pa nila ng kasalanan ang lupa at patuloy akong ginagalit? Tingnan mo't may inilalagay pa silang sanga sa kanilang ilong. ¹⁸Kaya kikilos ako sa galit. Hindi ako mahahabag. Tumawag man sila nang malakas, hindi ko sila pakikinggan."

9 ¹Sumigaw siya nang malakas sa aking tainga na ang sabi: "Malapit nang parusahan ang lunsod; hawak na nga ng bawat isa ang gamit na pangwasak."

²At may nakita akong anim na taong galing sa may pintuan sa hilaga, hawak ang sandatang pangwasak at kasama rin nila ang isang lalaking nakadamit ng linen at may sulatan at panulat na nakasabit sa sinturon. Pumasok sila at tumayo malapit sa altar na tanso.

³Sa sandaling iyo'y pumaitaas ang Luwalhati ng Diyos ng Israel mula sa ibabaw ng mga kerubim na kinaroonan niya patungo sa bungad ng Bahay. Tinawag niya ang lalaking nakadamit ng linen at may sulatan at panulat, ⁴at sinabi niya rito: "Libutin mo ang Jerusalem at tatakan ng krus sa noo ang mga nagdadalamhati at umiiyak dahil sa mga kasuklam-suklam na nagaganap doon."

⁵Narinig kong sinabi niya sa iba pa: "Sundan ninyo siya sa paglibot sa lunsod. Huwag kayong magpakita ng habag. Patayin ninyo silang lahat – ⁶matatanda't kabataang lalaki, mga dalaga, mga bata at mga babae – ngunit huwag ninyong lapitan ang sinumang may tatak na krus sa noo. Magsimula kayo sa santuwaryo."

Kaya nagsimula sila sa santuwaryo, pinatay nila ang Matatandang nasa harap ng Bahay. ⁷At saka sinabi sa kanila: "Punuin ninyo ng mga patay ang patyo, at parumihin sa kanilang dugo ang Bahay.

Sige!" Ginawa nga nila ito at pinatay ang mga nasa lunsod. ⁸Naiwan akong magisa habang sila'y pumapatay. Kaya nagpatirapa ako at tumawag: "Yaweng Panginoon, papatayin mo bang lahat ang nalabi sa Israel at ibubuhos ang iyong poot sa Jerusalem?"

⁹Sinabi niya sa akin: "Napakalaki na ang pagkakasala ng Israel at Juda. Puno ng dugo ang lupain at ng karahasan ang lunsod. Sinasabi nga nila: 'Pinabayaan na ni Yawe ang lupain, walang nakikita si Yawe.' ¹⁰Kaya hindi ko sila kahahabagan. Papapanagutin ko sila sa kanilang mga gawa."

¹¹At hayan! bumalik ang lalaking nakadamit-linen at may panulat, sinabi niya kay Yawe: "Natupad ko na ang ipinagutos mo."

10 ¹Tumingala ako at may nakita akong parang tronong tila batong sapiro sa sahig na nasa ulunan ng mga kerubim. ²Nagsalita Siya sa lalaking nakadamit-linen: "Pumunta ka sa may pagitan ng mga gulong sa ilalim ng mga kerubim. Punuin mo ang mga kamay mo ng mga baga mula roon at ikalat mo sa lunsod." At nakita ko siyang pumasok. ³Nasa gawing kanan ng templo ang mga kerubim nang pumasok ang lalaki, at puno naman ng ulap ang patyong nasa loob.

⁴Tumaas mula sa ulunan ng mga kerubim ang Luwalhati ni Yawe patungo sa bungad ng Bahay. Napuno ng ulap ang Bahay at nagningning naman ang patyo sa Luwalhati ni Yawe. ⁵Maririnig ang pagaspas ng mga pakpak ng kerubim hanggang sa patyo sa labas, parang dumadagundong na tinig ng Makapangyarihang Diyos. ⁶At inutusan ang lalaking nakadamit-linen na kunin ang apoy sa pagitan ng mga gulong sa ilalim ng mga kerubim, kaya pumunta siya at tumayo sa tabi ng gulong. ⁷Iniunat ng isa sa mga kerubim ang kamay nito sa apoy at dumakot ng baga na inilagay niya sa palad ng lalaking nakadamit-linen. Kinuha naman niya ito at saka umalis. ⁸Napansin ko na parang may kamay ng tao sa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubim.

⁹Tumingin ako at may nakita akong apat na gulong na may katabing kerubim ang bawat isa. Kumikislap na parang krisolita ang mga gulong. ¹⁰Magkakapareho ang apat na gulong: bawat isa'y parang binubuo ng dalawang magkakrus na gulong ¹¹kaya nakakapunta sa alinman sa apat na direksyon nang hindi na kailangang pumihit. ¹²Pumupunta ang mga kerubim saanman nakaharap ang kanilang ulo, at gayundin ang mga gulong nang hindi pumipihit. Puno ng mga mata ang katawan ng mga kerubim, pati ang kanilang likod, mga kamay at mga pakpak, at ang mga gulong ng bawat isa. ¹³Narinig kong "pag-ikot" ang tawag sa mga gulong. ¹⁴May tig-apat na mukha ang bawat kerubim: kerubin, tao, leon at agila.

¹⁵Pumaitaas ang mga kerubim – iyon din ang nilalang na nakita ko sa pampang ng Ilog Kebar. ¹⁶Pagkilos ng mga kerubim, kumikilos din ang mga gulong na katabi nila. Kapag iniunat nila ang pakpak para umangat sa lupa, hindi humihiwalay sa kanilang tabi ang mga gulong. ¹⁷Paghinto nila, humihinto rin ang mga gulong; at pagpumaitaas sila, pumapaitaas din ang mga iyon; sapagkat nasa mga iyon ang espiritu ng buhay na nilalang.

¹⁸Umalis ang Luwalhati ni Yawe sa bungad ng templo at lumagay sa ulunan ng mga kerubim. ¹⁹Ibinuka ng mga kerubim ang kanilang mga pakpak at nakita kong pumaitaas sila kasama ng mga gulong. Nagpunta sila at tumigil sa silangang pintuan ng Bahay ni Yawe, at nasa ulunan pa rin nila ang Luwalhati ng Diyos ng Israel.

²⁰Ito ang buhay na nilalang na nakita ko sa ilalim ng Diyos ng Israel sa pampang ng Ilog Kebar. Nakilala ko na mga kerubim ang mga ito. ²¹May apat na mukha ang bawat isa, apat na pakpak, at may parang mga kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak. ²²Ang kanila namang mukha ay kaparehong-kapareho ng nakita ko sa pampang ng Ilog Kebar. At nagpatuloy na sa pag-alis ang bawat isa.

Ang parusa sa mga pinuno ng bayan

11 ¹Itinaas ako ng Espiritu at dinala sa silangang pintuan ng Bahay ni Yawe. Naroon ang dalawampu't limang lalaki (na kinabibilangan nina Yaazarias na anak ni Asur, at ni Peltias na anak ni Banaias, mga pinuno ng bayan).

²Sinabi sa akin ni Yawe: "Anak ng tao, ito ang

mga lalaking nagbabalak ng masama at nagpapayo ng kabuktutan sa lunsod na ito. ³Sinasabi nila: 'Hindi na kailangang magtayo pa ng mga bahay! Ang lunsod ay palayok at tayo ang karne!' ⁴Kaya magpropesiya ka laban sa kanila, magpropesiya, anak ng tao!"

⁵Hinagip ako ng Espiritu ni Yawe at ipinasabi sa akin: "Ipahayag mo ang salitang ito ni Yawe: Ito ang sinasabi mo, Israel! Alam ko ang iniisip ninyo. ⁶Kayrami ng inyong pinatay sa lunsod; ikinalat ninyo sa daan ang mga bangkay. ⁷Kaya nga nagsasalita si Yaweng Panginoon. Ang mga bangkay na iniwan ninyo sa loob ng lunsod ang karne. Ang lunsod na ito ang palayok at aalisin ko kayo sa palayok."

⁸Sinasabi ni Yaweng Panginoon: "Dahil takot kayo sa tabak, ipapadala ko ang tabak laban sa inyo. ⁹Palalayasin ko kayo, ibibigay sa mga dayuhan at aking hahatulan. ¹⁰Sa tabak kayo mabubuwal. Huhukuman ko kayo sa mga hangganan ng Israel, at makikilala ninyong ako si Yawe. ¹¹Hindi magiging tulad ng palayok ang lunsod na magpapasariwa sa inyo; at hindi kayo magiging karne sa loob niyon. ¹²At makikilala ninyo na ako si Yawe dahil hanggang ngayo'y hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan. Hindi ninyo tinutupad ang aking mga batas kundi umayon sa mga kaugalian ng mga bansang nasa paligid ninyo."

¹³Habang nagpopropesiya ako, namatay si Peltias na anak ni Banaias. Sumubsob ako sa lupa at malakas na nanangis: "Yaweng Panginoon, lilipulin mo ba ang nalabi sa Israel?"

¹⁴Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ¹⁵"Anak ng tao, sinabi ng mga taga-Jerusalem tungkol sa iyong mga kapatid, mga kamag-anak at lahat ng itinapong Israelita: 'Napakalayo na nila kay Yawe, at sa amin niya ibinigay ang lupaing ito.'

¹⁶Kaya nga sabihin mo sa kanila ang salitang ito ni Yawe: Itinaboy ko nga sila sa malayo at pinangalat sa mga bansa, pero ako mismo ay naging parang isang santuwaryo sa kanila sa mga bansang kanilang kinatapunan." ¹⁷Kaya sinasabi ni Yaweng Panginoon: "Titipunin ko kayo mula sa mga bansang inyong kinatapunan, ibabalik ko kayo mula sa mga bayan kung saan kayo nangalat, at ibabalik ko sa inyo ang lupa ng Israel.

¹⁸Kapag nakauwi na sila at inalis na nila ang lahat ng nakapandidiri at kasuklam-suklam nilang mga gawa, ¹⁹bibigyan ko sila ng isang bagong puso, pagkakalooban ng bagong espiritu.

Oo, aalisin ko ang kanilang pusong bato at papalitan ng pusong laman ²⁰upang lumakad sa

aking mga kautusan at sumunod sa aking mga batas at isabuhay ang mga iyon. Sila ang magiging bayan ko at ako ang magiging Diyos nila. ²¹Para naman sa mga sumusunod sa kanilang mga diyus-diyusan at kasuklam-suklam na pagnanasa, parurusahan ko sila ayon sa kanilang gawa, sabi ni Yaweng Panginoon.”

²²At ibinuka ng mga kerubim ang kani-lang mga pakpak at kumilos kasabay ng mga gulong at nasa ibabaw ng mga ito ang Luwalhati ng Diyos ng Israel. ²³Tumaas ang Luwalhati ni Yawe mula sa gitna ng lunsod at tumigil sa bundok sa silangan. ²⁴Sa sandaling iyon, itinaas ako at dinala ng espiritu sa mga itinapon sa Kaldea: ginawa ito ng Espiritu ng Diyos sa pangitain. At umalis na ang aking pangitain.

²⁵Isinalaysay ko naman sa mga itinapon ang lahat ng ipinakita sa akin ni Yawe.

Ang talinhaga ng pangigingbang-bayan

12 • ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, nabubuhay ka sa piling ng isang rebeldeng sambahayan. May mga mata sila para makakita ngunit hindi nakakakita, may mga tainga para makarinig ngunit hindi nakakarinig, dahil rebeldeng sambahayan sila. ³At ngayon, anak ng tao, mag-impake ka gaya ng isang ipinatapon, at umalis ka sa iyong kinaroroonan papunta sa ibang lugar na parang isang ipinatapon. Sa araw mo ito gawin sa harap nila, at baka sakaling makaunawa rin sila kahit na sila’y isang rebeldeng sambahayan.

⁴Dalhin mo sa araw at sa harap nila ang iyong mga dala-dalahan sa pagkatapon. At kinagabihan nama’y umalis ka gaya ng pag-alis ng isang ipinatapon. ⁵Habang nakatingin sila, gumawa ka ng butas sa pader at doon ka magdaan. ⁶At habang nakatingin pa rin sila, pasanin mo ang

iyong dala-dalahan at lumisan ka sa dilim. Takpan mo rin ang iyong mukha nang di mo makita ang lupain. Kayat magiging isa kang tanda para sa sambahayan ng Israel.”

⁷Ginawa ko ang iniutos sa akin: dinala ko sa araw ang dala-dalahan ng isang ipinatapon. At sa gabi’y bumutas ako sa pader sa pamamagitan ng aking kamay. Sa dilim ako lumisan, sa harap nila, pasan ang aking dala-dalahan.

⁸Kinaumagahan, dumating sa akin ang salita ni Yawe: ⁹“Anak ng tao, hindi ba itinanong sa iyo ng rebeldeng sambayanan ng Israel kung ano ang ginagawa mo? ¹⁰Sabihin mo sa kanila na ito ang sinasabi ni Yaweng Panginoon: tungkol sa prinsipeng nasa Jerusalem at sa lahat ng Israelitang naroon ang propesiyang ito.

¹¹Sabihin mo: Isa akong tanda para sa inyo. Gagawin sa kanila ang ginawa ko: ipapatapon sila. ¹²Papasanin din ng kani-lang prinsipeng ang kanyang dala-dalahan sa dilim at aalis. Gagawa sila ng butas sa pader para daanan niya. Magtatakip siya ng mukha nang di niya makita ang lupain.

¹³Ikakadkad ko sa harap niya ang aking lambat at mahuhuli siya. Dadalhin ko siya sa Babilonia, sa lupain ng mga Kaldeo, pero hindi niya iyon makikita at doon siya mamamatay.

¹⁴Pangangalatin ko sa lahat ng dako ang kanyang mga alalay, ang kanyang mga bantay at mga tauhan, at hahabulin ko ng tabak. ¹⁵At makikilala nilang ako si Yawe kapag pinagwatak-watak ko sila sa mga bansa. ¹⁶Ngunit ililigtas ko ang ilan sa kanila sa tabak, gutom at salot upang maamin nila sa mga bansang pupuntahan nila ang kanilang mga gawang kasuklam-suklam at makikilala nilang ako si Yawe.”

• **12.1** Nagtitipon ang mga lalaki sa Babilonia pag gabi sa pintuan ng kanilang mga bahay. Lumalabas si Ezekiel. Wala siyang sinasabi ni isang salita pero kumikilos siya na parang nag-iisang artista sa isang palabas na tumatawag sa pansin ng mga tao. Pagkatapos ng “palabas”, umaalis siya nang wala ring

anumang paliwanag. At kinabukasan niya inihahayag ang kahulugan ng ganitong talinhaga sa gawa.

Sa matalinhagang pagkilos na ito, inihahayag ng propeta ang pagdedeport sa mga taga-Jerusalem at sa kanilang hari.

¹⁷Dumating sa akin ang salitang ito ni Yawe: ¹⁸“Anak ng tao, nanginginig kang kakain at takot at balisang iinom. ¹⁹Sabihin mo sa mga mamamayan: Ito ang pahayag ni Yaweng Panginoon sa mga naninirahan sa Jerusalem sa lupain ng Israel: kakain sila nang may takot at iinom nang may pighati sapagkat huhubaran ang lupa at aalisan ng bunga nito dahil sa karahasan ng mga mamamayan. ²⁰Wawasakin ang mga lunsod na dating pinamamayanan, matitiwangwang ang lupain, at makikilala nilang ako si Yawe”

Matutupad ang Salita ng Diyos

• ²¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²²“Anak ng tao, ano ang ibig sabihin ng kasabihang ito: ‘Lumilipas ang mga araw at hindi nagkakatotoo ang mga pangitain?’ Ang Israel ba ang tinutukoy dito?”

²³Sabihin mo sa kanila ang salitang ito ni Yawe: Lipas na ang kasabihang iyan. Hindi na iyan gagamitin pa sa Israel sapagkat nalalapit na ang araw na magkakatotoo ang bawat pangitain. ²⁴Wala nang huwad na pangitain o mada-yang panghuhula sa Israel. ²⁵Akong si Yawe ang magsasalita ng gusto kong sabihin, at matutupad ang aking mga salita. Wala nang pagkabalang pa sapagkat sa iyong panahon, bayang rebelde, magsasalita ako at matutupad iyon.”

²⁶At dumating ang iba pang salita ni Yawe: ²⁷“Anak ng tao, sinasabi ng Israel na tungkol sa malayong hinaharap ang mga propesiya ni Ezekiel. ²⁸Kaya naman sabihin mo sa kanila na ito ang wika ni Yaweng Panginoon: Hindi na

mababalam pa ang aking mga salita. Matutupad ang sinasabi ko – salita ni Yawe.”

Mga bulaang propeta

13 • ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, magpahayag ka laban sa mga propeta ng Israel, laban sa mga nagpapahayag ng sarili nilang pananalita. Sabihin mo: Dinggin ninyo ang salita ni Yawe.

³Ito nga ang sinasabi ni Yawe: Kawawa ang hangal na propetang dala ng sariling diwa nang wala silang nakita! ⁴Parang mga asong-gubat sa mga guho ang mga propeta mo, Israel! ⁵Hindi ninyo nilapitan ang mga sirang bahagi ni itinayo ang pader sa palibot ng bayan ng Israel para makatagal ito sa pakikipagdigma sa araw ni Yawe.

⁶Pandaraya’t kasinungalingan lamang ang kanilang mga pahayag. Sabi nila: Salita ni Yawe, pero hindi naman sila sinugo ni Yawe, at hinihintay pa nilang tutuparin ni Yawe ang kanilang salita. ⁷Hindi ba huwad na pangitain ang inyong nakita? Hindi ba kasinungalingan ang inihula ninyo? Sabi ninyo: Pahayag ni Yawe, gayong hindi naman ako nagsalita.

⁸Kaya ito ang sinasabi ni Yawe: Dahil sa inyong mga huwad at sinungaling na pahayag, hahadlangan ko kayo. ⁹Parurusahan ko ang mga propetang nagbubulaan sa kanilang mga pangitain at panghuhula. Hindi sila makakaupo sa pagtitipon ng aking bayan at hindi rin ibibilang sa talaan ng bansang Israel. Hindi sila makapasok sa lupain ng Israel – at makikilala ninyo na ako si Yawe.

• **21.** *Lumilipas ang mga araw at hindi nagkakatotoo ang mga pangitain.* Ipagtataka natin ang kawalang-paniniwalang ito ng mga Judio sapagkat sa paglingon sa Banal na Kasaysayan, para sa ati’y waring puno iyon ng mga himala at natutupad ang mga salita ng mga propeta. Ngunit sa totoo’y hindi ganito ang tingin ng mga kapanahon ng mga propeta. Sa loob ng halos dalawang dantaon, sina Isaias, Jeremias, Ezekiel at ilang maliliit na propeta lamang ang naroon. Bukod dito, hindi laging nagkakaroon ng mahimalang pagpapalaya gaya ng naganap sa Jerusalem noong 701. Kaya hindi milagro lamang ang kasaysayan, at hindi rin naman kaagad na nagaganap ang mga salita ng mga propeta. Kahanay ng mga tunay, naroon ang mga bulaang propeta na may mga pangitaing madalas na di nagkakatotoo. Kaya mauunawaan dito ang kawalang-paniwala ng mga Judio.

May mga pagkakataon sa kasaysayan na mabilis ang mga pagbabago; sa iba nama’y parang walang ginagawa ang Diyos. Sa Ebanghelyo mismo ay pinagsabihan tayong huwag maging materyalista gayong parang wala ang Panginoon sa takbo ng daigdig (Lc 21:34; 17:26; 2 P 3:3).

• **13.1** Laging laganap sa daigdig ang katotohanan

at kasinungalingan. Kaya hindi nakalalamang sa atin ang mga propeta dahil silang lahat ay nagkaroon din ng mga kalaban (tingnan 1 H 22; Is 28).

Ipinakikita rito sa atin ni Ezekiel ang mga natatanging pagkilos ng tunay na propeta:

– karaniwa’y laban sa gustong marinig ng nakarami ang kanyang sinasabi (tingnan din ang Jer 14:13);

– sa halip na tumahimik tungkol sa kasalanan, pinangangahasan niyang ilantad iyon at tuligsain (tingnan Jer 23:14);

– tinutukoy niya ang mga malalalim na sanhi ng kasamaan sa halip na magmungkahi ng mga pansamantalang panakip na solusyon;

– nasa itaas siya ng pader bilang bantay, at malinaw niyang nakikita ang nalalapit na paghuhukom ng Diyos, na ibig sabihin’y ang di-maiwasang mga bunga ng mga pagkakasala at pagkakamali. Ipinagtanggol niya ang kanyang bayan sa galit ni Yawe (Ez 22:30).

Binabanggit ni Ezekiel ang *mga propetisa* at ang kanilang mga kilos na mahirap unawain ang tunay na kahulugan. Ibinubunsod nila ang mga tao na bigyang-pansin ang mga panaginip, pamahiin at mapanlinlang na pagpapagaling, habang nananatili namang bulag sa mga krimen at kasalanan.

¹⁰Iniligaw ng mga propetang ito ang aking bayan sa pagsasabing 'Kapayapaan' gayong wala namang kapayapaan. Nagtatayo ng pader ang mga tao, at pinapahiran naman ng apog ng mga propetang ito. ¹¹Ngunit sabihin mo sa mga nagpapahid ng apog: magigiba ang pader. Magpapadala nga ako ng bumabahang ulan, magpapaulan ng mga tipak na yelo at marahas na unos. ¹²At hayan: gumuguho na ang pader. Tatanungin kayo: 'Nasaan ang apog na ipinahid dito?'

¹³Kaya ito ang sinasabi ni Yawe: "Sa galit ko'y magpapadala ako ng marahas na unos, at bumabahang ulan, at magpapaulan ng mala-laking tipak na yelo dahil sa aking poot. ¹⁴Wasakin ko ang pader na pinahiran ninyo ng apog. Papatagin ko iyon hanggang sa mga pundasyon, madadaganan kayo ng mga guho, at makikilala ninyo na ako si Yawe. ¹⁵Sa pader at sa mga nagpahid ng apog ko ibubuhos ang aking poot.

At may magtatanong: 'Nasaan ang pader at ang mga nagpahid ng apog doon, ¹⁶ang mga propeta ng Israel na nanghula tungkol sa Jerusalem at nagkaroon ng mga pangitain ng kapayapaan gayong wala namang kapayapaan?'

¹⁷Ikaw naman, anak ng tao, humarap ka sa mga kababaihan ng iyong bayan na nanghuhula nang galing sa sariling diwa at magpropesiya laban sa kanila. ¹⁸Ito ang sasabihin mo: Kawawa ang mga naglalagay ng mga laso sa kanilang mga siko, at ng mga belo ng panggayuma na bagay sa bawat isa; mga kaluluwa ang binibitay ng mga babaeng iyon! Sapagkat sinasabi ni Yawe: Binibitay ninyo ang mga buhay ng aking bayan, pero maililigtas ba ninyo ang sarili ninyong buhay?

¹⁹Nang dahil sa karampot na sebada at tinapay, inalisan ninyo ako ng dangal sa aking bayan. Dahil sa inyo, namamatay ang mga taong di dapat mamatay at nabubuhay ang di dapat mabuhay. Sapagkat sa inyo at sa inyong mga kasinungalingan nakikinig ang bayan ko."

²⁰Kaya nga sinasabi ni Yawe: "Kinamumuhian ko ang mga laso na ipinamimihag ninyo ng

kaluluwa, na parang panghuli ng ibon. ²¹Pupunitin ko ang inyong mga belo at palalayain ko ang aking bayan sa inyong mga kamay. Hindi na ninyo sila mabibihag pa, at makikilala ninyo na ako si Yawe. ²²Sinira ng sinungaling ang loob ng matuwid na di ko pinapanlupaypay, at pinalakas ninyo ang tampalasan kaya hindi na nito tinatalikdan pa ang kasamaan para maligtas.

²³Kaya hindi na kayo magkakaroon ng mga huwad na pangitain at makapanghuhula pa. Palalayain ko ang aking bayan sa inyong mga kamay at makikilala ninyo na ako si Yawe."

Hindi ko sila pasasangguniin sa akin

14 • ¹May ilang Matatanda ng Israel ang dumating at naupo sa harap ko. ²Noon dumating sa akin ang salita ni Yawe:

³"Anak ng tao, nasa kanilang kalooban ang marumi nilang diyus-diyusan na nakatali sa mga bagay na naghahatid sa kanila sa pagkakasala. Pasasangguniin ko ba sila sa akin? ⁴Makipag-usap ka sa kanila at sabihin ang ipinasasabi ko: Kung may Israelitang sumasangguni sa isang propeta, samantalang nasa kalooban naman niya ang marumi niyang diyus-diyusan at nakatali sa bagay na naghahatid sa kanya sa pagkakasala, akong si Yawe ang magbibigay ng sagot na marapat tanggapin ng kanyang diyus-diyusan. ⁵Sapagkat gusto kong bihagin ang puso ng Israel, ang puso ng lahat ng lumayo sa akin dahil sa kanilang mga diyus-diyusan.

⁶Kaya sabihin mo sa sambayanan ng Israel: Ito ang sabi ni Yawe: Magbalik-loob, talikdan ninyo ang inyong mga diyus-diyusan at lahat ng kasuklam-suklam na gawain. ⁷Kung talikuran ako ng isang Israelita o dayuhang narito sa Israel at sumangguni sa akin sa isang

• **14.1 Pasasangguniin ko ba sila sa akin?** Narito ang babala sa mga sumasangguni kay Yawe sa pamamagitan ng propeta upang malutas ang mahihigpit nilang problema. Dapat ko bang pakasalan ang babaeng ito? Paano ako gagaling sa aking sakit? Ayaw sagutin ni Yawe ang mga hindi handang sumunod sa kanya; sa halip, parurusahan niya sila sa kanilang kasamaan: ito ang magiging sagot niya sa kanila.

Kung malinlang ang propeta... Kung dahil sa materyal na pakinabang ay pumayag ang propetang

sumagot sa mga tanong na wala namang kinalaman sa kanyang relihiyosong misyon, parurusahan ni Yawe ang sumasangguni pati ang propeta.

Ipinahihiwatig dito ang pananagutan ng mga nagpapalinalang sa bulaang propeta. Mas gusto nilang pumunta sa bulaang propeta pagkat alam nilang hindi niya sila oobligahing tingnang mabuti ang mga pagkakamali sa kanilang buhay. At sa dakong huli, kapwa sila mapapahamak.

propeta nang nasa kalooban niya ang mga diyus-diyusan at nakatali sa naghatid sa kanya sa pagkakasala, akong si Yawe ang sasagot sa kanya.⁸ Ihaharap ko ang aking mukha laban sa taong ito. Gagawin ko siyang isang halimbawang pag-uusap-usapan. Lilipulin ko siya sa gitna ng aking bayan, at makikilala ninyong ako si Yawe.

⁹Kung malinlang ang propeta at magbigay ng sagot, akong si Yawe ang nagpahintulot na siya'y malinlang. Iunat ko ang aking kamay laban sa kanya at lilipulin ko siya sa piling ng aking bayang Israel.

¹⁰Pananagutan ng bawat isa ang kanyang pagkakasala: pareho lamang ang propeta at ang sumangguni sa kanya.¹¹ Kaya hindi na maliligaw ang bayang Israel mula sa akin. Hindi na sila madudungisan sa kanilang mga kasalanan. Magiging bayan ko sila at ako ang magiging Diyos nila.”

¹²Dumating sa akin ang salita ni Yawe:
¹³“Anak ng tao, kung may bansang magkasala sa akin sa kataksilan nito, iunat ko ang aking kamay laban dito, at aalisan ng pagkain at padalhan ng pagkagutom na papatay sa mga tao at hayop nito.¹⁴ Ngunit kung naroon man ang tatlong lalaking ito, sina Noe, Daniel at Job, sarili lamang nila ang kanilang maililigtas dahil sa matuwid nilang pamumuhay – salita ng Diyos.

¹⁵Kapag pinagala ko sa lupain ang mababangis na hayop para manlapa ng mga bata at matiwangwangiyon dahil wala nang magdaans takot sa mga hayop,¹⁶ at naroon din ang tatlong lalaking ito – isinusumpa ko, sabi ni Yaweng Panginoon – hindi nila maililigtas ang kanilang mga anak kundi ang kanilang sarili lamang; at matitiwangwang ang lupain.

¹⁷Gayundin ang mangyayari kapag nagpadala ako ng tabak laban sa lupaing ito para

lipulin ang mga tao at mga hayop.¹⁸ Kung naroon man ang tatlong lalaking ito – nagpapatotoo akong si Yawe – hindi nila maililigtas ang kanilang mga anak kundi ang sarili lamang nila.¹⁹ O kung magpadala ako ng salot sa lupain at ibuhos doon sa pagpapadanak ng dugo ang matindi kong galit para malipol ang mga tao at mga hayop,²⁰ kung naroon man sina Noe, Daniel at Job – akong si Yawe ang nagpapatotoo – hindi nila maililigtas ang kanilang mga anak, kundi ang kanilang sarili lamang dahil sa pagkamatuwid nila.”

²¹Ito ngayon ang sinasabi ni Yawe: “Padalhan ko man ang Jerusalem ng apat na mabibigat na parusa – tabak, gutom, mababangis na hayop at salot – para lipulin ang mga tao at mga hayop doon,²² may malalabing mga anak. Pinapupunta sila at pupunta sa inyo rito; at kapag nakita ninyo ang kanilang pamumuhay at gawa, hindi na kayo mabibigatan sa ipinadala kong kapahamakan sa Jerusalem.²³ Mapapanatag ang kaisipan ninyo kapag nakita ninyo ang kanilang pag-uugali, at mauunawaan ninyong hindi walang katuturan ang lahat ng ginawa ko sa lunsod – salita ni Yawe.”

Israel: walang-silbing punong-ubas

15 • ¹Dumating sa akin ang salitang ito ni Yawe:² “Anak ng tao, paano nakahihigit ang kahoy ng punong-ubas kaysa iba pang punongkahoy sa gubat? ³May nakukuha bang kahoy dito para gawing anumang, o gawing sabitan man kaya?

⁴Ngunit ginagamit itong panggatong; sinusunog ng apoy ang magkabilang dulo at naiiwan ang gitna. May silbi pa kaya ito? ⁵Kung wala itong silbi nang buo pa ito, lalo na kapag tupok na.”

⁶Kaya sinasabi ni Yawe: “Kinuha ko ang kahoy ng punong-ubas sa mga puno sa gubat at inilagay sa apoy bilang panggatong. Ganito rin ang gagawin ko sa mga taga-Jerusalem.⁷ Ihaharap ko ang aking mukha laban sa kanila. Nakaligtas man sila sa apoy, matutupok pa rin sila, at makikilala ninyong ako si Yawe kapag pinarusahan ko sila.⁸ Gagawin kong tiwangwang ang kanilang lupain pagkat nagtaksil sila sa akin – salita ni Yawe.”

• **15.1** Sa mga kabanata 15-23, apat na beses na inilalantad at tinutuligsa sa iba't ibang paraan ang mga pagkakasala ng Juda sa buong kasaysayan nito (mga kabanata 16, 20, 22, 23).

Ginagamit sa kabanatang ito ang imahen ng punong ubas sa paglalarawan sa kinakailangang wakas ng kasaysayan ng Juda: wawasakin ang bansa at susu-

nugin ang kabisera niyon. Tulad ng kahoy ng punong ubas ang Israel nang hirangin iyon ni Yawe, hindi namumukod-tangi sa ibang mga bayan, sa bilang man o sa mga katangian. At dahil hindi nila tinupad ang kanilang misyon, hindi sila makapagpapatuloy na maging bayan ng Diyos, ni hindi na muling magiging isang bayan gaya ng iba.

Ang taksil na nobya

16 • ¹Dumating sa akin ang salitang ito ni Yawe: ²“Anak ng tao, ipahayag mo sa Jerusalem ang kanyang mga pagkakasala. ³Sabihin mo sa kanya: Sa Kanaan ka tubo; doon ka ipinanganak. Amorreo ang iyong ama at Hetea ang ina. ⁴Nang ipinanganak ka, hindi ka pinutulan ng pusod, hindi pinaliguan at nilinis, hindi hinilod sa asin ni binalot sa lampin. ⁵Walang nahabag na magbigay-pansin sa iyo. Basta ka na lamang iniwan sa lupa sapagkat kinasuk-laman ka na sa araw pa man ng iyong kapanganakan.

⁶Ngunit dumaan ako at nakita kitang gumagalaw sa sarili mong dugo. Sinabi ko sa iyo noon: Mabuhay ka ⁷at lumaki! Pinalaki kitang gaya ng isang halaman sa bukid.

⁸Lumaki ka nga, tumangkad at nagdalaga. Lumusog ang iyong dibdib, tumubo ang iyong buhok, ngunit hubo't hubad ka. Nang muli akong dumaan, nakita kitang ganap nang dalaga. Binalabalan kita ng aking damit upang takpan ang iyong kahubaran. Nakipagtipan ako at nanumpa sa iyo, at ikaw ay naging akin, sabi ni Yawe.

⁹Pinaliguan kita, nilinis ang dugo sa katawan mo at pinahiran ng langis. ¹⁰Sinuutan kita ng damit na may burda at ng sandalyas na malambot na katad. Dinamitan kita ng pinong linen at mamahaling tela. ¹¹Pinalamutian kita ng mga alahas, pulseras sa bisig, kuwintas sa leeg, ¹²at singsing sa ilong, hikaw sa tainga at pinutungan ng magandang korona.

¹³May palamuti kang ginto at pilak, may mga damit na mamahaling linen, seda at burdadong baro. Pinakamainam na harina, pulot-pukyutan at langis ng olibo ang pagkain mo. Napakaganda mo, at naging reyna ka. ¹⁴Lubos ang

kagandahan mo at natanyag ka sa lahat ng bansa dahil sa karilagang bigay ko sa iyo – salita ni Yawe.”

¹⁵Ngunit nanangan ka sa iyong kagandahan, nanalig sa iyong katanyagan, at sinimulan mong ibigay ang sarili sa sinumang magdaan, gaya ng isang babaeng bayaran. ¹⁶Ginamit mo ang ilan sa iyong mga damit sa paggawa ng mga altar sa burol at doon ka nagpabayad sa lalaki. (Huwag sana silang pumasok; huwag sanang mangyari ito!)

¹⁷Sa pilak at ginto ng mga palamuting ako ang nagbigay sa iyo, gumawa ka ng mga lalaking diyus-diyusan at sumiping sa kanila. ¹⁸Ibinalabal mo sa kanila ang mga burdado mong damit at inialay mo sa harap nila ang aking langis at insenso. ¹⁹Inialay mo rin sa kanila bilang mabangong insenso ang pagkaing bigay ko sa iyo: ang mainam na harina, langis ng olibo at pulot-pukyutang bigay ko para kainin mo – salita ni Yawe.

²⁰Ipinakain mo sa kanila ang mga anak na lalaki at babaeng isinilang mo sa akin. Hindi pa ba sapat ang iyong pagpapabayad sa lalaki? ²¹Kailangan pa bang patayin mo ang aking mga anak sa paghahandog sa iyong mga diyus-diyusan?

²²Nagpatuloy ka sa karumal-dumal mong mga gawain at pagpapabayad sa lalaki nang hindi inaalaala ang mga araw ng iyong kabataan, noong ika'y hubo't hubad at gumagalaw sa sariling dugo.

²³Kahabag-habag ang sasapitin mo – sabi ni Yawe – dahil sa lahat ng kasamaang ito. ²⁴Nagtayo ka ng iyong puwesto sa lahat ng liwasan at mga altar sa burol. ²⁵Nagtayo ka ng iyong tambak sa lahat ng sangandaan; sinalaula mo ang iyong ganda sa pagbibigay ng sarili sa

• **16.1** Ang kasaysayan ng taksil na maybahay, na naisalaysay na nina Oseas at Jeremias, ay pinalalawak para maisama ang buong banal na kasaysayan. Kaya nagsisimula ito sa pagsakop sa Kanaan. Nang sakupin ni David ang Jerusalem, lahing Amorreo ang karaniwang mga mamamayan niyon at ang mga Heteo ang nasa mataas na lipunan.

Narito ang mga yugto ng kasaysayan niyon:

– Galing sa wala ang Israel nang hirangin ng Diyos: bersikulo 4-5.

– Pinayaman ng Diyos ang Israel: b. 8-14.

– Ang pagbagsak: b. 15-22.

– Ang parusa: “Magiging hubad kang muli...”

– Ang pangako: Aalalahanin ko ang aking pakikipagtipan sa iyo...”

Sa pagsasalita tungkol sa *pagbibili ng sarili*, tinatalakay rin ni Ezekiel ang tatlong kasalanan gaya ng ginawa nina Isaias at Jeremias.

– pagpapaubaya ng sarili sa pagsamba sa mga diyus-diyusan, sa kabila ng pagiging “asawa” ni Yawe;

– pag-oorganisa ng sagradong pagbibili ng sarili, gaya ng ginagawa sa pagsamba ng mga pagano;

– pagpapasailalim sa malalaking bansa para magkaroon ng proteksiyong pulitikal sa halip na manatiling malaya.

Walang kinaliligtaan si Ezekiel ni isang detalye sa mga maaaring humamak at humiya sa kanyang bayan. Wala pang naririnig na ganito kabigat na puna sa pambansang kasaysayan sa alinmang bayan. Sa pagatake sa kapalaluan ng kanyang mga kababayan, tinuturuan tayo ng propeta kung paano ilantad sa liwanag ang lahat ng kahangalan at kasamaang nasa ating puso.

Bigyang-pansin din ang talata 59-63 kung saan ipinangangako ni Yawe ang bagong tipan. Ang kahihyang kasunod ng mga pagkakasala ay paghahanda para sa isang buhay na matuwid.

sinumang magdaan. ²⁶ Nagpabayad ka sa mga Ehipsiyo na mga katabi mong may matitipunong katawan, at ginalit mo ako dahil sa sobrang kawalan mo ng delikadesa.

²⁷ Iniunat ko ang aking kamay laban sa iyo, binawasan ang iyong lupain at ipinaubaya sa iyong mga kaaway, ang mga dalagang Pilistong lunsod na nagulat sa malaswa mong gawi.

²⁸ Hindi ka pa nasiyahan, kaya nagpabayad ka rin sa mga taga-Asiria. ²⁹ Pinarami mo pa ang pagpapabayad sa lalaki sa lupain ng mga negosyante, sa Kaldea, at doon ma'y hindi ka pa rin nasiyahan.

³⁰ Galit na galit ako sa iyo – salita ni Yawe – dahil sa lahat ng ginagawa mo bilang magaling na babaeng bayaran. ³¹ Nang magtayo ka ng iyong mga tambak sa lahat ng sangandaan at ng iyong mga dambana sa bawat liwasan, hindi ka nga gaya ng isang babaeng bayaran pagkat bale-wala sa iyo ang bayad. ³² Babaeng nakikiapid! Mas gusto mo pa ang mga dayuhan kaysa tunay mong asawa. ³³ Nagpapabayad ang lahat ng babaeng bayaran pero ikaw pa ang nagreregalo sa lahat mong kalaguyo, sinusuhulan sila para puntahan ka mula sa lahat ng dako at magkasala sa piling mo. ³⁴ Naiiba ang pagbibili mo ng iyong sarili: walang naghangad sa iyo, at ikaw ang nagbabayad, walang nag-aabot sa iyo ng bayad. Ibang-iba ka nga.”

³⁵ Kaya pakinggan mo, babaeng bayaran, ang salita ni Yawe. ³⁶ Ito ang sinasabi ni Yawe: Dahil ibinilad mo ang sarili at inilantad ang iyong kahubaran sa mga kalaguyo mo at sa karumal-dumal mong mga diyus-diyusan, at dahil sa paghahandog mo sa kanila ng dugo ng iyong mga anak, ³⁷ titipunin ko ang lahat mong kalaguyo na nasiyahan sa iyo, lahat ng mahal mo pati ang kinamumuhian mo – titipunin ko silang lahat laban sa iyo mula sa buong paligid at huhubaran kita sa harap nila at makikita nila ang iyong kahubaran. ³⁸ Hahatulan kita kung panong hinahatulan ang babaeng nakikiapid at pumapatay, at paghihiganti ng dugo sa aking poot at selos ang pararatingin ko sa iyo. ³⁹ Ibigay kita sa kanila, at gigibain nila ang iyong mga tambak at dambana. Huhubaran ka nila, hihiklasin ang magaganda mong alahas, at iiwang hubo't hubad.

⁴⁰ Ipadudumog ka nila sa mga babato at tatadtad sa iyo sa kanilang mga tabak. ⁴¹ Susunugin nila ang iyong mga bahay. Hahatulan ka sa harap ng maraming babae. Patitigilin kita at hindi ka na babayaran pa. ⁴² Ngunit kapag nailabas ko na ang aking galit sa iyo, lilisanin ka ng aking selos. Hihinahon ako at mawawala ang aking galit.

⁴³ Dahil hindi mo inalaala ang mga araw ng iyong kabataan at sa halip ay ginalit ako sa lahat ng ito, papapanagutin kita sa lahat ng ginawa mo – salita ni Yawe. Di ba't kasuklam-suklam ang idinagdag mo sa karumal-dumal mong mga gawa?

⁴⁴ At sasabihin ng bawat gumagawa ng kasabihan: 'Kung ano ang ina, gayon din ang anak.' ⁴⁵ Anak ka nga ng ina mo na bumale-wala sa kanyang asawa't mga anak, at kapatid ka nga ng mga kapatid mong babae na nagtakwil sa kani-kanilang asawa't mga anak. Hetea ang ina mo at Amorreo ang ama mo. ⁴⁶ Ate mo ang Samaria na nasa gawing kaliwa mo kasama ng kanyang mga anak na dalaga. At bunso mong kapatid ang Sodom na nasa kanan mo kasama ng kanyang mga anak na dalaga. ⁴⁷ Hindi mo lamang sinundan ang kanilang mga daan at ginaya ang kasuklam-suklam nilang mga gawa, kundi naging masahol ka pa sa kanila sa lahat ng paraan. ⁴⁸ Ako ang nagpapatotoo – salita ni Yawe – na hindi pa nagagawa ng kapatid mong Sodom at ng kanyang mga anak na dalaga ang ginawa mo at ng iyong mga anak.

⁴⁹ Ito ang kasalanan ng Sodom: kayabangan, sobrang pagkain, at kawalang-malasakit. Hindi nila tinulungan ang mga dukha at nangangailangan. ⁵⁰ Mapagmataas sila at gumawa ng mga kasuklam-suklam sa harap ko. Kaya pinawi ko sila gaya ng nakita mo. ⁵¹ At tungkol naman sa Samaria, hindi niya nagawa ni kalahati ng mga pagkakasala mo. Mas masahol pa ang ginawa mo kayat lalabas pang matuwid ang mga kapatid mong babae sa harap ng iyong kasamaan.

⁵² Pasanin mo ngayon ang iyong kahihyan dahil binigyang-dahilan mo ang iyong mga kapatid. Mas kasuklam-suklam ang iyong mga pagkakasala kaya naman lumilitaw na mas matuwid sila kaysa iyo. Kaya mahiya ka at pasanin ang iyong kahihyan, na dahil sa iyo'y nagmukha pang mabuti ang iyong mga kapatid. ⁵³ Kapag ibinalik ko ang magandang kalagayan ng Sodom at Samaria at ng kanilang mga anak na dalaga, ibabalik ko rin ang dati mong kalagayan sa piling nila. ⁵⁴ Bilang pang-alihw sa kanila, dapat ka ngang dumanas ng kahihyan at pagkalito dahil sa mga ginawa mo.

⁵⁵ Kapag nabalik na sa dati ang kapatid mong Sodom at ang mga anak niya, pati ang Samaria at ang mga anak niyon, ikaw at ang mga anak mong dalaga ay saka lamang mababalik sa dati. ⁵⁶ Di ba't naging kawikaan para sa iyo ang kapatid mong Sodom sa panahon ng iyong kayabangan, ⁵⁷ nang hindi pa nalalantad ang iyong kasamaan?

Kayat ikaw naman ngayon ang naging kasabihan sa mga anak na dalaga ng Edom at lahat niyang kalapit, sa mga anak na dalaga ng mga Pilisteo na bumabale-wala sa iyo sa buong paligid – salita ni Yawe. ⁵⁸Papasanin mo ang bunga ng iyong mga kalaswaan at kasuklam-suklam na mga gawa.”

Para mapahiya ka

- ⁵⁹Sapagkat ito ang sinasabi ni Yawe: “Susuklian ko nang narapat ang ginawa mong pagbale-wala sa iyong sinumpaang pagsira sa Tipan. ⁶⁰Ngunit aalalahanin ko ang Pakikipagtipan ko sa iyo sa mga araw ng iyong kabataan, at gagawa ako ng isang walang-hanggang Tipan para sa iyo. ⁶¹Ma-aalaala mo ang iyong pamumuhay at magdadalang-hiya kapag tinanggap mo ang iyong ate at bunsong kapatid na ibibigay ko sa iyo bilang mga anak sa bisa ng Pakikipagtipan ko sa iyo.

- ⁶²Itatag ko ang Pakikipagtipan ko sa iyo, at makikilala mong ako si Yawe, ⁶³para makaalaala ka’t mahiya at hindi na kailanman magbuka ng bibig dahil sa iyong kahihyan, kapag pinatawad kita sa lahat ng ginawa mo – salita ni Yawe.”

Mga haring anak ni David

17 ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, maglahad ka ng bugtong at magsalaysay ng talinhaga sa bayang Israel. At saka mo sabihing ganito ang sabi ni Yawe:

- ³Isang malaking agila na may malalakas na pakpak at mahahabang balahibo, makapal at may iba’t ibang kulay ang dumating sa Lebanon. ⁴Pinutol niya ang supling ng punong sedro, ang pinakamataas na sanga at dinala sa lupain ng negosyo, sa lunsod ng mga negosyante. ⁵Kinuha niya ang isang binhi ng lupang iyon at ipinunla itong parang tibig sa matabang lupa sa

tabi ng tubig. ⁶Umusbong iyon at naging mababang baging na may malalabay na sangang nakaharap sa agila. Lumalim naman ang mga ugat nito, at patuloy na nagsanga at nagdahon.

⁷Ngunit may isa pang malaking agila na may malalakas na bagwis at makapal na balahibo, at ipinihit ng baging ang mga ugat at iniunat ang mga sanga sa kanya sa pag-asang mas madidiligan siya kaysa lupang kinatamnan. ⁸Ngunit mas mabuti pa ang lupang kanyang kinatamnan na malapit sa tubig kaya makapamumunga sana siya at magiging kahanga-hanga.”

⁹Sinabi ni Yawe: “Lalago ba ang baging? Hindi kaya iyon bunutin ng agila at alisan ng bunga at matuyo sa wakas ang lumagong mga dahon? Hindi mahirap ni hindi mangangailangan ng maraming tao para bunutin iyon.

¹⁰Itinanim nga iyon pero lalago naman kaya iyon? Di ba’t malalanta iyon pag ihip ng hanging silangan? Malalanta nga sa lupang kinatamnan!”

¹¹At sinabi ni Yawe sa akin: ¹²“Sabihin mo sa rebeldeng bayang ito: Hindi ba ninyo ito nauunawaan? Dumating sa Jerusalem ang hari ng Babilonia at tinangay niyang pauwi ang hari at pinuno ng Jerusalem. ¹³Hinirang niya ang isa sa kamag-anak ng hari at nakipagtipan sa kanya at pinilit niyang manumpa. Tinangay rin niya ang mga kinikilala sa lupain ¹⁴upang mapanatiling mahina ang kaharian at igalang ng bagong hari ang kasunduan.

¹⁵Ngunit naghimagsik laban sa kanya ang hari at nagsugo ito sa Ehipto para humingi ng mga kabayo at malakas na hukbo. Magtagumpay kaya ang hari? Makaligtas kaya ang gumawa nito? Makatatakas kaya ang sumira sa kasunduan?

¹⁶Saksi ang buhay ko – sabi ni Yawe – mamamatay siya sa lupain ng haring nagluklok sa kanya. Hindi niya iginalang ang sinumpaang kasunduan, kundi nilabag ito kaya sa Babilonia siya mamamatay.

¹⁷Hindi siya matutulungan ni Paraon sa malakas na hukbo nito sa oras na itayo ang mga rampa at paligiran ang lunsod at patayin ang

• 59. *Kapag tinanggap mo ang iyong mga kapatid na ibibigay ko sa iyo bilang mga anak.* Matapos maparusahan at maituwid, tatanggapin ng Israel ang misyong magturo at mag-akay sa iba pang mga bayan. Mapatutunayan din ito sa Iglesia na kahit banal ay dumaranas din ng kahinaan ng tao. Ang mga may karanasan ng pagkakasala at ng kapatawaran ang malimit na nakapagpapamalal na higit na pang-unawa at higit na pagnanais na mailigtas ang mga makasalanan.

• 17.3 Si Ezekiel mismo ang nagpapaliwanag sa

mahabang paghahambing na ito. Ito ang konklusyon: Magwawakas ang mga haring inapo ni David. Ibang inapo ni David ang hihirangin ng Diyos mismo para maging Mesiyas. Tungkol kay Kristo at sa Iglesia ang mga b. 22-24.

Ang sumira sa kasunduan (15-20). Ang pagsuko ni Sedekias sa mga Kaldeo ang makatarungang kabayaran sa mga nakaraang pagkakamaling inilantad at tinuligsa ng mga propeta. Hindi inaangkin ng Diyos ang anumang pagpapalaya pati na ang paggamit ng kahit na anong pamamaraan.

marami. ¹⁸Ibinigay nga niya ang kanyang kamay at tinanggap ang kasunduan, at pagkatapos ay pinawalang-saysay ang sumpa! Hindi niya iyon matatakasan!”

¹⁹Kaya ito ang sinasabi ni Yawe: “Saksi ang buhay ko, pagbabayaran ko siya sa pagbalewala sa kanyang sumpa at pagsira sa kasunduan. ²⁰Ikakadkad ko ang aking lambat upang siluin siya; sa Babilonia ko siya dadalhin at doon niya pananagutan ang kanyang kataksilan sa akin.

²¹Mabubuwal sa tabak ang kanyang mga piling kawal. Pangangalatin sa iba’t ibang dako ang malalabi. At makikilala ninyo na akong si Yawe ang nagsalita.”

²²Sinabi pa ni Yawe: “Sa pinakatuktok ng mataas na sedro, kukuha ako ng isang sanga, isang bagong supling, at itanim sa isang mataas at matayog na bundok, ²³sa mataas na bundok ng Israel. Yayabong iyon at mamumunga at magiging isang kahanga-hangang sedro. Paggupugaran iyon ng lahat ng klase ng ibon at manganganlong sa lilim ng mga sanga niyon.

²⁴At makikilala ng lahat ng punungkahoy na akong si Yawe ang nagpapabuwal sa matatayog na puno at nagpapataas sa mabababa. Nilalanta ko ang sariwang punungkahoy at pinamumulaklak ang tuyo. Akong si Yawe ang nagsalita at gagawin ko ito.”

Kung magbalik-loob ang makasalanan, mabubuhay siya

18

¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Bakit ninyo sinasabi ang

• **18.1** *Mga magulang ang kumain ng maasim na ubas, pero mga anak ang nangilo.* May napakalakas na diwa ng panlahatang responsibilidad ng grupo, maging pampamilya man o pambansa ang bayan ng Israel sa mga unang panahong iyon. Nasa Josue 7:24 ang halimbawa ng isang nagkasala na hinatulan ng kamatayan kasama ng buo niyang pamilya, gayundin ang halimbawa ng buong bayan na pinarusahan dahil sa kasalanan ng isang miyembro nito.

Ngunit sa mga huling taon ng kaharian ng Juda, naging mas malakas naman ang kamalayan sa personal na responsibilidad:

– Sa isang dako, ipinahayag ng mga propeta na ayon sa katarungan ng tao, hindi maparurusahan ang mga anak dahil sa mga krimen ng kanilang mga magulang (Dt 24:16). Paano maiiba ang panuntunan ng Diyos at parurusahan ang walang kasalanan?

– Nang mga unang panahon, bawat pagkakamali, maging ang di-sinasadya, ay itinuturing na “kasalanan.” Pero itinuturo ngayon ng mga propeta na ang kasalanan lamang ang kasamaan, at ang mga kasawampalad na hindi naman bunga ng kasamaang ito ay hindi parusa ng Diyos.

kasabihang ito tungkol sa lupain ng Israel: ‘Mga magulang ang kumain ng maasim na ubas, pero mga anak ang nangilo?’

³Saksi ang buhay ko – sabi ni Yawe – Hindi na sasabihin pa ang kasabihang ito sa Israel. ⁴Sa akin ang lahat ng buhay; sa akin ang buhay ng ama at ang buhay rin ng anak, kaya kung sino ang magkasala, siya ang mamamatay.

⁵Ipagpalagay na may isang taong matuwid at gumagawa ng tama at makatarungan. ⁶Hindi siya kumakain sa mga altar sa burol, hindi tumitingin sa mga diyus-diyusan ng Israel, hindi nakikiapid ni sumisiping sa babaeng may regla. ⁷Wala siyang inaaping sinuman, isinasauli ang isinanla sa kanya, hindi nagnanakaw, pinakakain niya ang nagugutom at dinadamitan ang hubad, ⁸hindi siya usurero, ni sumisingil ng patubo sa pautang, hindi gumagawa ng kawalang-katarungan, isinasabuhay ang tunay na katarungan at mabuting pakikipagkapwa-tao, ⁹matapat siya sa aking mga batas at sumusunod sa aking mga kautusan. Tunay na matuwid ang taong ito at mabubuhay siya – salita ni Yawe.

¹⁰Ngunit kung may anak na lalaki ang taong ito – magnanakaw at mamamatay-

Ang pagkawasak ng Jerusalem ay parang pagpaparusa sa lahat nang hindi na pinag-iba ang mabuti at ang masama. Hindi itinatangi ni Ezekiel na hinampas nga noon ng Diyos ang lahat. Ngunit para sa kanya, nakaraan na iyon at marapat lamang sa isang bayang ganap na lumihis. Nakatanaw siya sa hinaharap at itinuturo kung paano aaksiyon ang Diyos mula ngayon sa tunay na relihiyon:

– *Ang pagkamatuwid ng matuwid ay sasakanya, at ang sariling pagkakasala naman sa masama: tatanggapin ng bawat isa ang marapat sa kanya.*

– *Kung lumayo naman ang masama sa lahat niyang pagkakasala... mabubuhay siya.* Bawat isa’y magkakaroon ng panahong mag-pasiya nang malaya. Kung sa simula’y masama at pagkaraa’y nagpasiyang magpakabuti, hihintayin ng Diyos ang kanyang pagbabalik-loob at isasaalang-alang ang pinakahuli niyang oryentasyon.

Sa mga huling panahon, mapapansin ng mga marurunong na kadalasa’y hindi napaparusan ang masasama at hindi rin nagagantimpalaan ang mabuti sa buhay na ito (tingnan Job 21). At maliliwanagan nilang sa kabilang-buhay magkakaroon-kaganapan ang katarungan ng Diyos.

tao, at gumagawa ng mga pagkakasalang ¹¹hindi ginawa ng kanyang ama. Kumakain siya sa mga altar sa burol, nakikiapid, ¹²nang-aapi ng dukha at nangangailangan, nagnanakaw, hindi isinasauli ang isinanla sa kanya, tumitingala sa mga diyus-diyusan, gumagawa ng kasuklam-suklam na mga bagay, ¹³naniningil ng patubo sa pautang at pusakal na usurero. Mabubuhay ba ang gayong tao? Hindi! Mamamatay siya dahil ginawa niya ang lahat ng kasuklam-suklam na ito. Sa kanya mismo babagsak ang kanyang pagkakasala.

¹⁴Ngunit ipalagay na may anak na lalaki naman ito – na hindi ginagawa ang mga pagkakasalang nakita niyang ginagawa ng ama. ¹⁵Hindi siya kumakain sa mga altar sa bundok ni tumitingala sa mga diyus-diyusan ng sambayanan ng Israel, hindi siya nakikiapid, ¹⁶hindi nang-aapi ng sinuman ni humihingi ng sanla sa pautang, hindi nagnanakaw, nagbibigay ng kanyang pagkain sa nagugutom at dinadamitan ang hubad, ¹⁷lumalayo sa kawalang-katarungan, hindi usurero ni naniningil ng patubo sa pautang, tumutupad sa aking mga batas at sumusunod sa aking kautusan. Mamamatay ba ang taong ito dahil sa pagkakasala ng kanyang ama? Hindi! Kundi mabubuhay siya.

¹⁸Ang kanyang ama ang mamamatay dahil sa sariling kasalanan sapagkat siya ang nangikil at nagnakaw at gumawa ng masama sa piling ng kanyang bayan.

¹⁹Maitatanong: ‘Bakit hindi pananagutan ng anak ang kasalanan ng ama?’ Ngunit ginawa ng anak ang tama at matuwid. Talaga ngang mabubuhay siyang sumusunod sa aking mga kautusan. ²⁰Ang nagkasala ang dapat mamatay. Hindi papananagutin ang anak sa pagkakasala ng ama, ni ang ama sa pagkakasala ng anak. Ang pagkamatuwid ng matuwid ay sasakanya, at ang sariling pagkakasala naman sa masama.

²¹Kung lumayo naman ang masama sa lahat niyang pagkakasala, sumunod sa

lahat kong kautusan at gumawa ng tama at matuwid, mabubuhay siya, hindi mamamatay. ²²Hindi na siya sisingilin sa mga pagkakasalang ginawa niya; mabubuhay siya dahil sa matuwid niyang mga gawa. ²³Gusto ko bang mamatay ang makasalanan? – tanong ni Yawe. Ang pagbabalik-loob niya ang aking gusto upang siya’y mabuhay.

²⁴Ngunit kung tumalikod naman ang matuwid sa kanyang pagkamatuwid at gumawa ng kasalanan at tularan ang kasamaan ng isang makasalanan, siya ba’y mabubuhay? Wala nang saysay ang mabubuti niyang gawa noong una. Mamamatay siya dahil sa kanyang kataksilan at mga pagkakasala.

²⁵Ngunit masasabi ninyo: ‘Hindi tama ang paraan ni Yawe.’ Bakit, Israel? Mali ba ang aking paninindigan? Hindi ba ang sa iyo ang mali? ²⁶Kung mamatay ang matuwid matapos talikuran ang kanyang pagkamatuwid at magkasala, mamamatay siya dahil sa kanyang pagkakasala. ²⁷At kung talikuran naman ng makasalanan ang kanyang mga kasamaan at gumawa ng tama at mabuti, maililigtas niya ang kanyang buhay.

²⁸Mabubuhay siya at hindi mamamatay sapagkat binuksan niya ang kanyang mga mata at tinalikdan ang lahat niyang pagkakasala.

²⁹At sinasabi pa ninyo, bayan ng Israel, na hindi tama ang paraan ni Yawe. Hindi ang paninindigan ko ang mali, kundi ang sa inyo. ³⁰Kaya nga hahatulan kita, Israel, bawat isa ayon sa kanyang gawa – salita ni Yawe. Magbalik-loob kayo, talikdan ang inyong mga pagkakasala upang di magkamit ng parusa.

³¹Layuan ninyo ang lahat ng pagkakasalang inyong ginawa at magkaroon ng bagong puso at bagong espiritu. Huwag sana kayong mamatay, bayan ng Israel.

³²Hindi ko nga gusto na mamatay ang sinuman, sabi ni Yawe. Magbalik-loob at mabuhay!

Mga huling hari ng Juda

19 ¹Para naman sa iyo, anak ng tao, awitin mo ang punebreng ito tungkol sa mga prinsipeng ng Israel. ²Sabihin mo:

• “Isang di-karaniwang inahing leon sa piling ng mga leon ang iyong ina, nakadapa kasama ng mga batang leon, mga anak na pinasususo. ³Pinalaki niya ang isa sa mga ito na maging malakas na leon, natutong lumurray, at manlapa ng tao.

⁴Ngunit nabalitaan ito ng mga bansa, at hinuli siya sa kanilang hukay; at dinalang nakatanikala sa Ehipto. ⁵Dahil nabigo ang inahin sa unang pangarap, kumuha siya ng isa pang anak, at ito’y pinalaki. ⁶Naglakad ito sa piling ng mga leon; leon na rin siya na nanluluray at nanlalapa ng tao.

⁷Winasak niya ang mga kuta at bayan; natakot ang lupain sa kanyang pag-ungol. ⁸Ngunit sinalakay siya ng mga bansa mula sa lahat ng dako. Inilatag nila ang lambat at siya’y hinuli sa kanilang hukay. ⁹Nilagyan ng kawit at ikinulong, at dinala sa hari ng Babilonia. At hindi na narinig pa ang kanyang pag-ungol sa kabundukan ng Israel.

¹⁰Tulad ng punong-ubas sa isang ubasang malapit sa tubig ang iyong ina: mabunga, mayabong, sagana sa dilig. ¹¹Nagsanga iyon, matibay at matatag, setro ng hari ang katulad.

Tumaas pa ito sa mayabong na dahon, namumukod sa taas at maraming sanga.

¹²Subalit sa poot ito ay binunot at itinapon sa lupa; tinuyo at hinubaran ng bunga ng hanging-silangan.

¹³Nakatanim ito ngayon sa disyerto, tuyo at tigang na lupa. ¹⁴May apoy na kumalat mula sa katawan at tinupok ang mga sanga at mga bunga, at wala nang nalabing matibay na sanga para sa setro ng hari.”

Malungkot na awit ito bilang panaghoy.

• **19.3.** Sa paghahambing na ito, ang bansang Judio ang inahing leon. Ang mga anak naman ng inahing leon ang mga hari: sina Yoakas, Yoakin at Sedekias.

• **20.1** Isa pang paglalahad ng mga pagkakasala ng Israel sa buong kasaysayan nito. Ang mga gawaing di-banal ang lagi nang tinutukoy rito ni Ezekiel. Bilang bayan ng Diyos na Banal, hindi makapamumuhay ang Israel gaya ng iba pang mga bansang di-banal, na ibig sabihin’y hindi sa Diyos. Ang lupain ng Israel, ang mga batas nito, ang mga piyesta – lahat ay banal kayat hindi ito magagamit ng mga tao ayon sa sarili nilang gusto.

Sa 20:22, tinitiyak ni Yawe na *hindi malalapa-angan ang kanyang Pangalan*. Kung parurusahan niya at pahihintulutan mawasak ang Israel, ayon sa menta-

Buod ng kasaysayan ng Israel

20 • ¹Sa ikasampung araw ng ikalimang buwan ng ikapitong taon, may ilang Matatanda ng Jerusalem na dumating para sumangguni kay Yawe at naupo sila sa harap ko. ²At dumating sa akin ang salita ni Yawe: ³“Anak ng tao, sabihin mo sa Matatanda ng Israel: Ito ang salita ni Yawe:

Dumating kayo para sumangguni sa akin, hindi ba? At saksi ang aking buhay, hindi ko kayo pasasangguniin – salita ni Yawe.

⁴Hatulan mo sila, hatulan mo, anak ng tao. Ipamukha sa kanila ang mga kasuklam-suklam na gawa ng kanilang mga ninuno. ⁵At sabihin mo sa kanila: Ito ang sabi ni Yawe: Nang araw na hirangin ko ang Israel, nangako ako at nanumpa sa mga anak ni Jacob. Nagpakilala ako sa kanila sa lupain ng Ehipto na ako si Yaweng kanilang Diyos. ⁶Sumumpa ako sa araw na iyon na iaalis ko sila sa Ehipto at dadalhin sa isang lupaing siniyasat ko para sa kanila, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot-pukyutan, pinakamaganda sa lahat ng lupain.

⁷Sinabi ko: Talikdan ng bawat isa ang mga diyus-diyusang kanilang tinitingala; huwag salaulain ang sarili sa mga diyus-diyusan ng Ehipto sapagkat akong si Yawe ang Diyos ninyo.

⁸Ngunit sinuway nila ako at di pinakinggan. Walang sinuman sa kanila ang nagtakwil sa karumal-dumal na mga diyus-diyusan ng Ehipto na kanilang tinitingala. Binalak kong ibuhos sa kanila ang aking poot nang nasa Ehipto pa sila. ⁹Ngunit hindi ko ginawa alang-alang sa aking Pangalan at baka mapulaan ito ng mga bansang pinamayanan nila. Nakita nga ng mga ito na nagpakilala ako sa mga Israelita at siyang naglabas sa kanila mula sa Ehipto.

¹⁰Kaya inilabas ko sila mula sa Ehipto at dinala sa disyerto. ¹¹Ibinigay ko sa kanila ang

lidad ng panahong iyon ay hahamakin naman ng ibang mga bansa ang Diyos na hindi nakapagligtasa sa kanyang bayan. Kaya “malalapastangan” ang kanyang pangalan. Ngunit kapag tinipon ni Yawe ang kanyang bayan (20:41), malalaman ng lahat ng bansa ang kanyang kapangyarihan kayat “pababalin” nila ang kanyang pangalan.

At nagtadhana naman ako sa kanila ng mga tuntuning di-mabuti (25). Ipinapaliwanag ni Ezekiel sa sarili niyang paraan ang lumipas na kasaysayan at binibigyang-diin ang maka-pagdadala ng kahiliyan sa kanyang bayan, gaya ng binanggit natin sa 20:25. Kung minsa’y ginagamit ng mga Israelita ang Batas ng Levitico (18:21) tungkol sa paghahandog ng mga panganay sa Diyos bilang pangangatwiran sa pag-sasakripisyo ng mga bata ayon sa kaugaliang pagano.

aking mga kautusan at ipinahayag ang aking mga batas na ikinabubuhay ng sumusunod sa mga ito. ¹²Ibinigay ko rin ang aking mga Araw ng Pahinga upang maging tanda sa pagitan namin at makilala nilang ako, si Yawe, ang nagpapabanal sa kanila.

¹³Ngunit nagrebelde sa akin sa disyerto ang aking bayan. Hindi nila sinunod ang aking mga kautusan, binale-wala ang aking mga batas na naghahatid ng buhay sa sumusunod dito, labis na nilapastangan ang aking mga Araw ng Pahinga, kaya nga sa galit ko'y binalak na lipulin sila sa disyerto.

¹⁴Ngunit muli akong nagtimpi alang-alang sa aking Pangalan at baka mapulaan ito ng mga bansang nakasaksi sa pagpapalaya ko sa aking bayan. ¹⁵Ngunit isinumpa ko sa kanila sa disyerto na hindi ko sila dadalhin sa lupaing ibinigay ko na sa kanila – pinakamagandang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot-pukyutan – ¹⁶pagkat sinuway nila ang aking mga kautusan, tinanggihan ang aking mga batas, sinaula ang aking mga Araw ng Pahinga, at inihilig ang kanilang puso sa mga diyus-diyusan.

¹⁷Ngunit naawa ako at hindi sila nilipol; hindi ko sila pinawi sa disyerto. ¹⁸Sinabi ko sa kanilang mga anak sa ilang: Huwag ninyong sundin ang mga kautusan ng inyong mga magulang. Huwag ninyong panatilihin ang kanilang mga tuntunin at salaulain ang sarili sa kanilang mga diyus-diyusan. ¹⁹Akong si Yawe ang inyong Diyos. Sundin ninyo ang aking kautusan, ingatan at isabuhay ang aking mga batas. ²⁰Panatilihing banal ang aking mga Araw ng Pahinga bilang tanda sa pagitan natin upang makilala ninyo na ako si Yaweng inyong Diyos.

²¹Ngunit naging suwail din sa akin ang kanilang mga anak. Hindi nila sinunod ang aking kautusan ni iningatan ang aking mga batas na ikinabubuhay ng taong tumutupad sa mga iyon. Nilapastangan nila ang aking mga Araw ng Pahinga kayat binalak kong ibuhos ang aking galit sa kanila nang nasa disyerto sila.

²²Ngunit muli akong nagtimpi upang huwag hamakin ang Pangalan ko ng mga bansang nakasaksi sa pagpapalaya ko sa aking bayan. ²³Subalit sumumpa ako sa kanila sa disyerto na pangangalatin ko sila sa mga bansa at ikakalat sa mga lupain ²⁴dahil hindi nila sinunod ang aking mga batas, at sa halip ay binale-wala ang aking mga kautusan, nilapastangan ang aking mga Araw ng Pahinga at inihilig ang kanilang

puso sa maruming mga diyus-diyusan ng kanilang mga magulang. ²⁵At nagtadhana naman ako sa kanila ng mga tuntuning di-mabuti at mga batas na di nila katatagpuan ng buhay. ²⁶Hinayaan ko silang magpakasalaula sa kanilang mga paghahandog – ang pagsusunog sa kanilang mga panganay – upang mapahiya sila at makilala nila na ako si Yawe.

²⁷Kaya nga, anak ng tao, ipahatid mo sa sambayanan ng Israel sa pagsasabing: Sabi ni Yawe: Nagkasala pa sa akin ang inyong mga magulang sa pagtataksil nila sa akin. ²⁸Inakay ko sila tungo sa lupaing aking ipinangako, ngunit tuwing makakakita sila ng mataas na burol o madahong punungkahoy, naghahandog sila, nag-aalay ng mga nakakainis na handog nila at mabangong insenso at nagbubuhos ng mga inuming handog. ²⁹Itinanong ko sa kanila: 'Ano ang mataas na lugar na pinapasukan ninyo?' Kaya tinawag nila iyong *Mataas na Lugar*.

³⁰Kaya sabihin mo sa Israel: Sabi ni Yawe: Sinasalaula pala ninyo ang inyong sarili sa kagalian ng inyong mga magulang, at nakikipagtalik sa marumi nilang diyus-diyusan. ³¹Sinasalaula ninyo ang sarili sa pag-aalay sa maruming mga diyus-diyusan at sa pagsusunog pa ng inyong mga anak na inihahandog hanggang ngayon, at dapat ko pa ba kayong pasangguniin sa akin, bayan ng Israel? Saksi ang buhay ko, hindi ko kayo sasagutin. ³²Gusto ninyong tularan ang ibang mga bansa na sumasamba sa kahoy at bato, ngunit hindi mangyayari ang inyong iniisip.

³³Saksi ang aking buhay, sabi ni Yawe, pamamahalaan ko kayo ng kamay na bakal, nang may nakaunat na bisig at ibinuhos na poot. ³⁴At saka ko kayo titipunan mula sa mga bansang pinagtapanan ko sa inyo nang may malakas na kamay at nakaunat na bisig at ibinuhos na poot. ³⁵Dadalhin ko kayo sa disyerto ng Siria, at doon kayo hahatulan nang harapan, ³⁶tulad ng paghatol ko sa inyong mga magulang sa disyerto ng Ehipto.

³⁷Ipadarama ko sa inyo ang aking hagupit, at pagbubukud-bukurin kayo. ³⁸Ihihiwalay ko ang mga rebelde; at kahit na kasama ninyo silang umalis sa kinatapunang lupain, hindi sila makapapasok sa lupang Israel, at makikilala ninyo na ako si Yawe.

³⁹Bayan ng Israel, ito ang sinasabi ni Yawe: Sige, maglingkod kayo sa inyong mga diyus-

Ipinapaliwanag ni Ezekiel na talaga ngang hiningi ng batas ang gayong mga pag-aalay at hinayaan naman ito ni Yawe (ginamit niya ang isang karaniwang pana-

nalitang Hebreo na ang ibig sabih'y "ibinigay") para parusahan ang kanyang bayan sa pagpapahintulot na maipon ang mga krimeng ito na ikinalulugod nila.

diyusan, ngunit pagkatapos ay tiyak na hindi kayo tatanggapin makinig sa akin. Hindi na ninyo lalapastanganin ang banal kong Pangalan sa mga handog at kasuklam-suklam na mga diyus-diyusan ninyo.

⁴⁰Sapagkat sa aking banal na bundok, sa mataas na bundok ng Israel, paglilingkuran ako ng buong Israel – ng lahat sa lupain. ⁴¹Doon ko kayo tatanggapin bilang isang mabangong insenso kapag nailabas ko na kayo mula sa mga bansa at tinipon mula sa kinatapunang mga lupain, at sa piling ninyo’y ipakikita ko sa mga bansa ang aking kabanalan. ⁴²Makikilala ninyo na ako si Yawe kapag inakay ko kayo papunta sa lupain ng Israel, sa lupaing ipinangako kong ibibigay ko nang manumpa ako sa inyong mga magulang.

⁴³At doon ninyo maaalaala ang inyong pamumuhay at lahat ng kasuklam-suklam nin-yong gawa sa pagsalaula sa inyong sarili. At kamumuhian ninyo ang inyong sarili. ⁴⁴Makikilala ninyo na ako si Yawe kapag pinakitunguhan ko kayo alang-alang sa aking Pangalan at hindi ayon sa inyong kabuktutan at masasamang gawa – salita ni Yawe.”

⁴⁵Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ⁴⁶“Anak ng tao, tumanaw ka sa timog. Pagsabihan mo ang timog at magpropesiya laban sa *Gubat ng Timog*. ⁴⁷Sabihin mo sa gubat: ‘O gubat, dinggin ang salita ni Yawe. Nagsisindi ako ng apoy na susunog sa lahat ng punungkahoy, berde man at tuyo. Hindi mapapatay ang apoy na iyon na lalarnos sa lahat ng mukha mula timog hanggang hilaga.’ ⁴⁸Makikita ng lahat na akong si Yawe ang nagsindi ng apoy na di-mapapatay.”

⁴⁹Sinabi ko naman: “O Yawe, sabi nila: Mga talinhaga lamang ang salita ng taong iyan!”

Binunot ko ang tabak

21 ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, tumanaw ka sa Jerusalem. Pagsabihan mo ang santuwaryo at magpropesiya laban sa lupain ng Israel. ³Sabihin mo sa lupaing Israel: Dumarating ako laban sa iyo. Magbubunot ako ng tabak para tagain ang mabubuti at masasamang nasa iyo. ⁴Para sa lahat ng tao ang aking tabak mula timog hanggang hilaga. ⁵At malalaman ng lahat na akong si Yawe ay nagbunot ng tabak, at hindi na ito isusuksok pa.

⁶At ikaw, anak ng tao, managhoy ka sa harap nila, managhoy nang may pusong wasak, dumang nang may pait.

⁷Kapag tinanong ka nila kung bakit ka nanaghoy, sabihin mong: Dahil sa balitang da-

rating na ikasisindak ng lahat. Mawawasak ang mga puso, manlulupaypay ang mga kamay, manghihina ang kalooban at mangangatog ang tuhod gaya ng tubig. Dumarating na ang panahon – naganap na – salita ni Yawe.”

⁸Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ⁹“Anak ng tao, magpropesiya ka: Pinakintab na at pinatalas ang tabak. ¹⁰Inihasa ang tabak para sa patayan. ¹¹Pinatalim niya at pinakintab ang tabak; pinatalim ito para ibigay sa berdugo.

¹²Sumigaw at manangis, anak ng tao, sapagkat para sa aking bayan at mga prinsipeng ng Israel ang tabak na ito. Ibinigay sila sa tabak, kasama ng aking bayan; dagukan mo ang iyong dibdib,” sabi ni Yawe.

¹³Salita ni Yawe: ¹⁴“At ikaw, anak ng tao, magpropesiya ka at pumalakpak! Paulit-ulit na itataga ang tabak at papatay sa patayan; naliligiran sila ng tabak at nasasaktan. ¹⁵Manlulupaypay ang mga puso, mabubuwal ang mga tao, sapagkat naglagay ako ng pamatay na tabak sa bawat pintuan. Pinatalim iyon at pinakintab. ¹⁶Tabak, tumaga ka sa kanan, sa kaliwa, kahit saan. ¹⁷Papalakpak naman ako at maglulubag ang aking poot. Akong si Yawe ang nagsalita.”

¹⁸Dumating sa akin ang salitang ito ni Yawe: ¹⁹“Anak ng tao, lagyan mo ng tanda ang dalawang landas na magagamit ng tabak ng hari ng Babilonia. Naghihiwalay ang dalawa mula sa iisang sangandaan. ²⁰Lagyan mo ng tanda ang bungad ng bawat daan: itinuturo ang maaaring puntahan ng tabak – ang lunsod ng Raba ng mga Amonita, o ang napapaderang lunsod ng Jerusalem sa Juda. ²¹Nakatayo ang hari ng Babilonia sa pinaghiwalayan ng dalawang landas at sumasangguni. Nagpapalabunutan siya; inalag ang mga palaso at sinusuri ang atay ng mga hayop na inialay. ²²Jerusalem ang mabubunot ng kanyang kanan. At ihihiyaw niya ang sigaw ng digmaan, at ipalalagay ang mga trosong pambayo sa mga pintuan; itatayo niya ang rampa at mga pangubkob.

²³Hindi makapaniwala ang mga sumumpa ng pagkampi sa kanya sa Jerusalem. Ngunit aalalahanin niya ang kanilang paglabag at ipabibihag sila. ²⁴Kaya sinasabi ni Yawe: Ipinalaala ng masasama ninyong gawa ang inyong paglabag at ipinakita ang pagkakasala sa lahat ninyong mga gawa. Kaya dadalhin kayong bihag. ²⁵Tungkol naman sa iyo, walang dangal na kriminal, prinsipeng ng Israel, sumapit na ang oras mo, tatapusin na ang iyong kasamaan.

²⁶Sinasabi ni Yawe: Huhubaran ng turban, aalisan ng korona at mababago ang lahat: itaas ang aba, ibababa ang mataas. ²⁷Wa-

wasakin ko ang lunsod, at mananatili itong wasak hanggang dumating ang may karapatang maghari na siya kong susuguin.

²⁸At ikaw, anak ng tao, magproposiya ka. Sabihin mo ang salitang ito ni Yawe tungkol sa mga taga-Amon at sa kanilang mga pagtuligsa: Binunot na ang tabak para sa patayan, makin-tab at makinang para sa pagpuksa. ²⁹Mag-ingat ka sa mga huwad na pangitain at bulaang hula kapag nakapatong na ang iyong tabak sa leeg ng masasama; sumapit na ang oras nila at tapos na ang kanilang kasamaan. ³⁰Mga taga-Amon, isukbit na muli ang tabak. Sa sarili ninyong lugar, sa lupang inyong sinilangan ko kayo hahatulan. ³¹Ibubuhos ko ang aking galit sa inyo, ibubuga sa inyo ang nag-aapoy kong poot at ibibigay kayo sa malulupit na taong sanay sa pagwasak. ³²Igagatong kayo sa apoy, didilig ng inyong dugo ang lupa at hindi na kayo maaalaala pa, sapagkat akong si Yawe ang nagsalita.”

Mga kasalanan ng Jerusalem

22 • ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, hahatulan mo ba sila? Hahatulan mo ba ang madugong lunsod? Ipamukha mo sa kanya ang lahat ng kasuklam-suklam niyang gawa. ³Sabihin mo na ito ang salita ni Yawe:

Madugong lunsod, dumating na ang oras mo, ikaw na gumawa ng sarili mong mga diyus-diyusan para dungisan ang iyong sarili. ⁴Pananagutan mo ang dugong ibinuhos at ang maruming mga

diyus-diyusang ginawa mo, karumal-dumal ka at nalalapit na ang huli mong araw, ang iyong katapusan.

Kaya ipalilibak kita sa mga bansa at pagtatawanan ng lahat ng bayan. ⁵Lilibakin ka nila, maging malayo man o malapit, dahil sa marumi mong pangalan at puno ng gulo. ⁶lisa ang layunin ng mga pinuno ng Israel – ang pumatay ang bawat isa ayon sa sariling kakayahan! ⁷Sa iyo hinahamak ang mga ama at ina, inaapi ang mga dayuhan, minamaltrato ang mga ulila at mga biyuda. ⁸Hinamak mo ang aking mga banal na bagay at sinalaula ang aking mga Araw ng Pahinga.

⁹Nasa iyo ang mga nagsisiraan ng puri para magpatayan, nagsisikain sa mga santuwaryo sa burol at nagsisigawa ng mga kalaswaan. ¹⁰Nasa iyo ang nakiki-apid sa asawa ng ama, ang dumadahas sa babaeng may regla. ¹¹May nakiki-apid sa asawa ng kanyang kapwa, may humahalay sa kanyang manugang na babae, at gumahasa sa kanyang kapatid na anak ng kanyang ama. ¹²May nagpapaupa para pumatay. May usurero at may nani-ningil ng labis na patubo. Ninanakawan mo’t pinagsasamantalahan ang iyong kapwa, at kinalimutan mo na ako. Akong si Yawe ang nagsalita.

¹³Papalangkapan ko ang lahat mong pandaraya at pagpatay. Makatatagal ka

• **22.1** Sa kabanatang ito, ang mga taga-Jerusalem ang kinakausap ni Ezekiel mula sa kanyang kinatatapunan.

Sa iyo... sa iyo... sa iyo... Sa Jerusalem nagaganap ang lahat ng uri ng pagkakasala. *Ang iyong mga prinsiphe, mga pari, mga pinuno, mga nasa lupain* – kasangkot silang lahat sa kasamaan.

Naging latak na lamang para sa akin ang Israel. Ang mga pagsubok na tinitis natin ay parang tunawang ginagamit sa pagdalisay ng ginto at iba pang metal (1 P 1:7). Ngunit sa kaso ng Jerusalem, may iba pang mga katuturan ang paghahambing sa tunawan: ang paglusob sa lunsod ay nagbibigay-daan sa pagkawasak ng isang bayang hindi tumupad sa misyon nito. Ang ayaw padalisay ay sinusunog (Mt 3:10).

Ang dugong iyong pinadanak (9 at 13). Bina-bahiran ang lupa ng dugong pinadanak ng mamamatay-tao hangga’t hindi nabububo ang dugo ng maysala (Dt 19:12). Bagamat marahas ang mga Judio, mataas ang pagpapahalaga nila sa katarungan at sa

sagradong katangian ng buhay. Ngayon, meron nang mga paraan ng pagpatay sa tahimik na paraan at nang hindi nadudungisan ang kamay ng mga buong bansa: darating ang araw na sisigaw ang dugo na ipaghiganti sila laban sa mayayaman na ang tingin sa kanilang sarili ay mga walang-sala.

Naghanap ako ng isang lalaki sa kanila na magtatayo ng pader sa aming pagitan. Bigyang-pansin ang bersikulo 30 na nagpapaalaala sa 13:9. Hindi parepareho ang pagkaunawa ng lahat sa misteryo ng Diyos, at hindi sila tinatawag sa pare-parehong mga responsabilidad. Kailangan ang mga tagapamagitanang may pakikipagkaisa sa kapwa, may malasakit at pananagutan para sa kanyang kapwa sa harap ng Diyos. Kaya lumilitaw ang kahalagahan ng panalangin. Isa-isang nadiskubre ng mga propeta na ito ang kanilang papel.

Ang ganitong pagkaunawa sa pagliligtas ng Diyos ang naghatid sa maraming “malibing” sa pag-iisa, pagpapaubaya ng sarili sa pag-ibig ng Diyos sa panalangin at paghihirap.

ba, magiging matatag ba ang iyong mga kamay sa oras na parusahan kita?

¹⁴Akong si Yawe ang nagsalita, at gaganawin ko ito. ¹⁵Pangangalatin kita sa mga bansa at ikakalat sa ibang mga lupain at aalisan ng iyong kasamaan. ¹⁶Makikita kang nilapastangan ng mga bansa, at makikilala mo na ako si Yawe.”

¹⁷Dumating sa akin ang salita ni Yawe:

¹⁸“Naging latak na lamang para sa akin ang Israel. Parang pilak, tanso, lata, bakal at tingga ang ilan pero latak na lamang ang natira sa tunawan ng metal.” ¹⁹Sinabi ni Yaweng Panginoon: “Ganyan ko kayo titipunin sa Jerusalem. ²⁰Gaya ng pilak, tanso, bakal, tingga at latang nasa pugon upang tunawin sa apoy, titipunin ko kayo sa galit ko, ilalagay sa pugon at tutunawin. ²¹Titipunin ko kayo sa Jerusalem, papaglalagablabin ang apoy ng aking poot at tutunawin kayo roon. ²²Tulad ng pagtunaw ng pilak sa pugon, gayon ko kayo tutunawin, at makikilala ninyong akong si Yawe ang nagbuhos ng nag-apoy kong poot sa inyo.”

²³Dumating sa akin ang salita ni Yawe:

²⁴“Anak ng tao, sabihin mo sa Jerusalem: Isa kang lupaing walang ulan o ambon sa araw ng poot, ²⁵isang lupain ng mga prinsipeng parang leon kung umungol sa paglapa. Niluray nila ang mga tao, sinamsam ang mga kayamanan at mahahalagang bagay, at pinarami ang mga biyuda.

²⁶Sinuway ng mga pari ang mga batas at sinalaula ang aking mga banal na bagay. Hindi nila pinagbubukod ang banal at ang hindi; hindi itinuturo ang pagka-kaiba ng malinis at ng di-malinis. Hindi

nila binigyang-pansin ang aking Araw ng Pahinga at nilapastangan ako.

²⁷Parang mga asong-gubat na nanluluray at nagpapadanak ng dugo ang mga pinuno ng lunsod, pumapatay para lamang magkapera. ²⁸Pinapahiran naman ng apog ang mga ito ng mga propeta; pandaraya lamang ang kanilang pagbubunyag at kasinungalingan ang panghuhula. Sinasabi nila ‘Nagsalita si Yawe’ gayong hindi naman si Yawe ang nagsalita.

²⁹Gumagawa ng karahasan at pagnanakaw ang mga panginoong may lupa, nang-aapi ng dukha at nangangailangan, minamaltrato ang mga dayuhan at nagkakait ng katarungan. ³⁰Naghanap ako ng isang lalaki sa kanila na magtatayo ng pader at titindig sa guwang para ipagtanggol ang lunsod at nang hindi ko ito wasakin, pero wala akong nakita. ³¹Kaya ibinuhos ko ang aking poot sa kanila; pinuksa sila sa lagablab ng aking galit at ibinagsak sa kanilang ulo ang lahat nilang ginawa – akong si Yawe ang nagsalita.”

Sina Ohola at Oholiba

23 ¹Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²“Anak ng tao, may magkapatid na babae sa iisang ina. ³Mula pa sa kabataa’y naging babaeng bayaran na sila sa Ehipto. Doon pinaglaruan at hinimas ang kanilang dibdib. ⁴Tinatawag na Ohola ang panganay, at Oholiba ang bunso. Kapwa sila akin, at binigyan nila ako ng mga anak na lalaki at babae. Si Ohola ang Samaria, at si Oholiba ang Jerusalem.

• ⁵Nasa akin pa si Ohola nang magpabayad siya sa lalaki. Nahumaling siya sa kanyang mga kalaguyong taga-Asiria, mga mandirigmang ⁶nakadamit nang magara, mga gobernador,

• **23.5** Tulad sa kabanata 16, tinuturuan ni Ezekiel ang kanyang mga kababayang walang pakialam sa pag-ibig ni Yawe. Sinisimulan niya ito sa kanilang alam: selosong pag-ibig at pagpapabayad sa lalaki.

Tatlong anyo ng pagsamba sa diyus-diyusan ang binabanggit ni Ezekiel: ang sa mga *Ehipsiyo*, ang sa mga *Asirio*, at ang sa mga *Babilonio*. Tingnan ang paliwanag sa Isaias 30:22.

Hindi lamang ang pagtalikod ng mga tao sa Diyos ng katarungan ang nakasasakit sa kanya – na alam ang

lahat ng dumarating sa atin – para manalig sa mga bato, mga larawan at horoskop, kundi ang buong bansa man ay nagkakasala rin. Gusto ng Diyos na linangin sa loob ng kanyang bayan ang isang bagong pananampalataya, pamumuhay at kulturang makapagligtas sa sangkatauhan. Ngunit sa halip ay nasiyahan na sila sa pag-importa sa mga banyagang kulturang wala namang kinalaman sa kanila, kasama ng kanilang mga komersiyal, malalaswang sayaw at mga *video tape*.

mga punong-kawal, mga guwapong kabataang lalaki, mga mangangabayo. ⁷Nagpapabayad siya sa mga piling lalaki ng Asiria at nilapastangan ang sarili sa marumi nilang mga diyus-diyusan habang pinagnanasahan niya sila. ⁸Hindi niya itinanggi ang pagpapabayad niya sa mga Ehipsiyo sa mga kabataang humimas sa kanyang dibdib at sumiping sa kanya. ⁹Kaya ibinigay ko siya sa kanyang mga kalaguyong taga-Asiria na kinahuhumalingan niya. ¹⁰Hinubaran nila siya, inagaw ang kanyang mga anak, at pinatay siya. At naging usap-usapan siya ng mga babae dahil sa parusang dumating sa kanya.

¹¹Nasaksihan ito ng kanyang kapatid na si Oholiba, pero lalo pa siyang nahilig sa maruming pagnanasa at pagpapabayad sa lalaki, mas masahol pa sa kanyang kapatid. ¹²Nahumaling din siya sa mga taga-Asiria, mga gobernador, punong-kawal, mandirigma, mangangabayo, sa lahat ng guwapong kabataang lalaki. ¹³At nakita ko kung paano niya dinungisan ang sarili; pareho lamang sila ng ginawa.

¹⁴Ngunit mas masahol pa ang kanyang pagpapabayad sa lalaki. May nakita siyang larawan ng mga Kaldeo na nakapinta ng pula sa pader, ¹⁵may mga sinturon at turban tulad ng mga pinuno ng mga karwahe ng Babilonia. ¹⁶At pinagnasahan na niya sila kaagad pagkakita pa lamang niya sa kanila, at nagpadala ng mga sugo sa Kaldea. ¹⁷Dumating ang mga lalaki ni Babel at pinagpasasaan nila siya sa kama ng pag-ibig. Nilapastangan nila siya sa kanilang mga pagbibili ng sarili at pagkalapastangan nila sa kanya, inayawan na niya sila.

¹⁸Ngunit dahil sa labis niyang pagpapabayad sa lalaki at kahalayan, kinainisan ko rin siya at iniwan gaya ng kanyang kapatid. ¹⁹Lalo pa siyang nagpakagumon sa pagpapabayad sa lalaki, tulad noong kanyang kabataan nang magpapabayad siya sa lalaki sa Ehipto. ²⁰Kinahumalingan niya ang kanyang mga kalaguyong parang sa asno ang katawan at parang sa kabayo ang ari. ²¹Bumalik siya sa kalaswaan ng kanyang kabataan sa mga Ehipsiyo.

²²Kaya ito ang sinasabi ni Yawe, Oholiba: “Ipasalakay kita sa iyong mga kalaguyo na tinalikuran mo’t kinainisan. Ipakukubkob kita sa kanila mula sa lahat ng panig – ²³Babilonia at Kaldea, Pekod, Shoa at Koa – kasama ang mga taga-Asiria, mga guwapong kabataang lalaki, mga gobernador, punong-kawal, pinuno ng

mga karwahe, mga lalaking matataas ang ranggo, nakakabayo silang lahat.

²⁴Darating sila sa iyo, sakay ng mga karwahe at sasakyan – makapal na taong lulusob mula sa lahat ng panig, nakahelmet at may mga kalasag. Ihaharap ko sa kanila ang iyong usapin at hahatulan ka nila ayon sa kanilang mga batas.

²⁵Ibubuhos ko sa iyo ang aking pagseselos, at buong bagsik ka nilang haharapin. Puputulin nila ang ilong mo at mga tainga, at mabubuwal sa tabak ang matitira sa iyo. Tatangayin nila ang iyong mga anak at matutupok sa apoy ang iba pang nalabi sa iyo. ²⁶Huhubaran ka nila at aagawan ng mga alahas. ²⁷Wawakasan ko ang iyong kalaswaan at pagpapabayad sa lalaki mula pa sa Ehipto. Hindi mo na lilingunin pa ang mga iyon ni aalalahanin pa ang Ehipto.

²⁸Ito ang sabi ni Yawe: Ipauubaya kita sa mga kinamumuhian mo at mga tinalikuran mo sa inis. ²⁹Ipadarama nila sa iyo ang kanilang pagkamuhi. Sasamsamin nila ang lahat mong pinagpaguran at iiwan kang hubo’t hubad at ilalantad ang pagiging babaeng bayaran mo. ³⁰Hatid ito ng kalaswaan mo’t kahalayan dahil nahumaling ka sa mga bansa at dinungisan ang sarili sa kanilang mga diyus-diyusan.

³¹Dahil tumulad ka sa iyong kapatid, ilalagay ko sa kamay mo ang kanyang kopa. ³²Ito ang sabi ni Yawe: linom ka sa malalim at maluwang na kopa ng kapatid mo. Aalipustain ka at tutuyain – maraming laman ang kopa! ³³Mapupuno ka ng kalasingan at kalungkutan: kopa ito ng pangungulila at pangingilabot, ang kopa ng Samaria na iyong kapatid!

³⁴Linom ka at lulunukin pati bubog, at mahihiwa ang iyong dibdib. Akong si Yawe ang nagsalita.

³⁵Kaya sinasabi ni Yawe: Dahil nilimot mo ako at tinalikuran, pagbabayaran mo rin ang iyong kahalayan at pagpapabayad sa lalaki.”

³⁶At sinabi sa akin ni Yawe: “Anak ng tao, hahatulan mo ba sina Oholiba at Oholiba? Ipamukha mo sa kanila ang kasuklam-suklam nilang mga gawa. ³⁷Nakiapid nga sila at tigmak ng dugo ang kanilang mga kamay. Nakiapid sila sa marumi nilang mga diyus-diyusang pinakain pa nila ng kanilang sinunog na mga anak – ang aking mga anak. ³⁸Nang panahong iyo’y sinaula nila ang aking santuwaryo at nilapastangan ang aking mga Araw ng Pahinga. ³⁹Pagkapag-alay nila sa kanilang mga anak sa mga

– *Nasa kanya ang aking tolda* ang ibig sabihin ng *Oholiba*: ito ang kaharian sa timog, kasama ang Jerusalem, na pinagtayuan ni Yawe ng kanyang tahanan at pinagkalooban ng kanyang mga pangako.

– *Sarili niyang tolda* naman ang ibig sabihin ng *Oholiba*: ito ang hilaga na humiwalay kasama ni Yero-boam para magtayo ng sariling kaharian.

diyus-diyusan, pumasok din sila sa aking san-tuwaryo at nilapastangan ito. Ito ang ginawa nila sa aking bahay.

⁴⁰Nagpatawag pa sila ng mga lalaking galing sa malayo. Naligo ka, nagpinta ng mata, at nagsuot ng mga alahas para sa kanila. ⁴¹At saka ka umunat sa isang magandang higaan sa harap ng mesang pinahainan mo ng aking insenso at langis.

⁴²Narinig ang kaingayan ng maraming taong nagwawala, bukod pa sa maraming lalaking galing sa disyerto. Sinuutan nila ng mga pulseras ang babae at pinutungan ng korona ang kanilang mga ulo. ⁴³At sinabi ko tungkol sa kanya na pinagsawaan na ng pakikiapid: Hala, magpabayad ka sa lalaki, sige't may lumalapit sa kanya! ⁴⁴Tulad ng paglapit sa isang babaeng bayaran, gayon ang paglapit kina Ohola at Oholiba, mga babaeng malaswa! ⁴⁵Ngunit hahatulan sila ng mga taong matuwid bilang mga babaeng nakiapid at pumatay, dahil nakiapid nga sila at tigmak ng dugo ang mga kamay."

⁴⁶Sinasabi ni Yawe: "Tumawag ng malaking pagtitipon laban sa kanila para sindakin sila at samsaman. ⁴⁷Babatuhin sila ng pagtitipon at tatadtarin ng tabak. Papatayin ang kanilang mga anak at susunugin ang kanilang mga bahay.

⁴⁸Puputulin ko na ang kahalayan sa lupaing ito. Bibigyang-babala ang lahat ng babae at hindi nila gagayahin ang inyong kahalayan. ⁴⁹Babagsak sa inyo ang inyong kahalayan at papasanin ang parusa ng pagsamba ninyo sa mga diyus-diyusan, kaya makikilala ninyong ako si Yawe."

24 ¹Sa ikasampung araw ng ikasampung buwan ng ikasiyam na taon dumating sa akin ang isang salita ni Yawe: ²"Itala mo ang petsang ito, ang araw na ito, sapagkat nilusob ngayon ng hari ng Babilonia ang Jerusalem. ³Turuan mo ang rebeldeng bayang ito sa pamamagitan ng isang talinhaga, at sabihin sa kanila:

⁴Ito ang iniutos sa akin ni Yawe: Mag-salang ka ng kaldero, at lagyan ng tubig. Ilagay mo rito ang lahat ng piling hiwa ng karne, ang hita at balikat, at punuin ng pinakamaiinam na buto. ⁵Kunin mo ang

pinakamataba sa kawan. Gatungan mo nang pabilog ang kaldero at pakuluan ang mga piraso ng karne hanggang maluto ang mga buto."

⁶Sinabi pa ni Yawe: "Kawawa ang madugong lunsod, kalderong tadtad ng kalawang at di-naalis ang amag! Alisan iyon ng laman, lahat ng piraso, at walang ititira. ⁷Sapagkat may dugo sa piling niya. Ibinuhos niya iyon sa mga bato, hindi sa lupa kung saan iyon matatakpan ng alabok. ⁸Hindi ko nga tatakpan ang dugong ibinuhos sa bato, kundi pag-aalabin ko ang aking galit at maghihiganti ako."

⁹Kaya sinasabi ni Yawe: "Kawawa ang lunsod na makadugo! Magtatalaksan ako ng maraming panggatong. ¹⁰Kaya gatungan mo nang marami, sindihan ito, pakuluang mabuti ang karne, lagyan ng rekado at hayaang masunog ang mga buto. ¹¹Iwan sa baga ang walang lamang kaldero hanggang magbaga ito para matunaw ang kalawang at masunog ang amag. ¹²Ngunit di-naalis kahit na sa apoy ang amag na nakakapit dito.

¹³May kahalayan sa karumihan mo. Sinikap kong linisin ka sa iyong kahalayan pero hindi ka nalinis; kaya hindi ka na malilinis hanggang sa maganap ang lahat kong poot sa iyo.

¹⁴Akong si Yawe ang nangusap kaya mangyayari ito. Hindi ko ito babawiin at hindi ako maaawa. Hahatulan ka ayon sa iyong gawi at mga gawain," sabi ni Yawe.

Namatay ang asawa ni Ezekiel

• ¹⁵Dumating sa akin ang salita ni Yawe: "Anak ng tao, bigla kong kukunin sa iyo ang kasiyahan ng iyong paningin pero huwag kang managhoy o umiyak o lumuha.

¹⁷Tahimik kang magdalamhati at huwag ipagluksa ang patay. Magturban ka, magsandalyas, huwag magtakup ng

• **24.15** Muling ginagamit ng propeta ang sariling sitwasyon para ipahayag ang pagbagsak ng Jerusalem na mawawalan ng kayamanan at mamamayan.

Ang personal na pagsubok ng propeta sa kanyang buhay-may-asawa ay maihahambing sa naganap sa iba pang mga propeta at ipinaliwanag sa Jeremias 16:1.

balbas at huwag kanin ang karaniwang pagkain sa pagluluksa.”

¹⁸ Nagsalita ako nang umaga sa bayan, at namatay kinahapunan ang aking asawa. Kinaumagahan ginawa ko ang iniutos sa akin. ¹⁹ Sinabi sa akin ng mga tao: “Ano ang ibig sabihin ng ginagawa mo? Ipaliwanag mo sa amin.” ²⁰ Sumagot ako: “Dumating sa akin ang salita ni Yawe: ²¹ Sabihin mo sa Israel na ito ang sinasabi ni Yawe: Lalapastanganin ko ang aking santuwaryo na inyong ipinagmamalaki at kasiyahan ng inyong mga mata. Mabubuwal sa tabak ang mga anak na inyong iniwan. ²² Ngunit gagawin ninyo ang aking ginawa. Hindi kayo magtatakip ng balbas ni kakain ng

karaniwang pagkain sa pagluluksa. ²³ Mananatili kayong nakaturban at nakasandalyas. Hindi kayo magluluksa o iiyak kundi mabubulok at sama-samang dadaing dahil sa inyong mga kasalanan. ²⁴ Magiging tanda para sa inyo si Ezekiel. Gagawin ninyo ang kanyang ginawa, at kapag nangyari ito, makikilala ninyo na ako si Yawe.”

²⁵ Sinabi rin niya sa akin: “Anak ng tao, sa araw na kunin ko ang kanilang tanggulan, ang hiyas na kasiyahan ng kanilang mga mata, na pinananabikan pati na ng kanilang mga anak, ²⁶ isang takas ang darating sa araw na iyon para ihatid sa iyo ang balita. ²⁷ Sa araw na iyon, magbubuka ka ng bibig at makikipag-usap sa kanya at hindi na mapipipi. Magiging tanda ka para sa kanila at makikilala nila na ako si Yawe.”

PAHAYAG LABAN SA MGA BANYAGANG BANSA

Amon, Moab, Edom, at Pilistea

25 • ¹ Sumapit sa akin ang salita ni Yawe nang ganito: ² “Anak ng tao, harapin mo ang bayan ni Amon at magpropeta laban sa kanila. ³ Sabihin mo sa kanila: Pakinggan ninyo itong salita ni Yawe: Nagtawa kayo nang lapastanganin ang aking santuwaryo, nang wasakin ang lupain ng Israel at itapon ang sambayanan ng Juda, ⁴ Dahil dito ipasasakop ko kayo sa mga taga-Silangan; magtatayo sila ng kamento at maninirahan sa lupain ninyo. Kakanin nila ang inyong mga bunga at iinom ng inyong gatas. ⁵ Gagawin kong pastulan ng kamelyo ang Raba,

at kulungan ng tupa ang mga bayan ng Amon, at makikilala ninyo na ako si Yahwe.”

⁶ Sinabi ni Yawe: “Pumalampak kayo, pumadyak at magsayaw sa tuwa dahil sa Israel; minaliit ninyo ito nang may-poot. ⁷ Kaya iunat ko ang aking kamay laban sa inyo at ipasalaula ko kayo sa mga bansa. Mawawala kayo bilang bansa; wawasakin ko kayo at makikilala ninyo na ako si Yawe.”

⁸ Sinabi ni Yawe: “Akala ng Moab na katulad ng lahat ng iba pang bansa ang Juda. ⁹ Dahil dito iiwan kong walang tagapagtanggol ang Moab at wawasakin sa buong lupain ang mga bayang

• **25.1** “Mga mensahe laban sa mga bansang pagano” ang nasa mga kabanata 25-32. Nakakahawig ang mga ito sa matutunghayan natin sa iba pang mga propeta.

Matapos ihayag ang halos lubusang pagkawasak ng Israel, ipinahayag naman ng propeta ang ganap na paglipol sa mga kaaway ng Israel pagdating ng oras ng katarungan. Nagsasalita ang propeta bunga ng kailangang-kailangang diwa ng katarungan. Ang mga bansang Amonita, Edomita, at iba pa ay walang karapatang manatili bilang mga bansa dahil wala silang bahagi sa paghahanda ng kaligtasan. Ginamit lamang sila ni Yawe para dalisayin ang kanyang bayan. Kaya kailangan silang maglaho sa kaguluhan ng kasaysayan.

Magkakamali tayo sa kahulugan ng Biblia kung hihilingin natin sa Diyos na parusahan ang mga taong hindi sumasampalataya pati na ang mga umuusig sa Iglesia (tingnan ang 1 P). Hindi rin natin mahahangad ngayon ang pagkawasak ng alinmang mapaniil na

bansa dahil gumagawa sa lahat ang grasya ni Kristo. Ang tanging masasabi nati’y maglalaho ang alinmang institusyong nananatiling sarado sa mensahe ng Ebanghelyo: “Bubunutin ang bawat halamang hindi itinanim ng aking Ama” (Mt 15:13).

Inihahayag ni Ezekiel sa pamamagitan ng mga imahen ng nasirang sasakyang-dagat ang pagkawasak ng Tiro. Ihambing sa pagbagsak ng Ninive (Nh 2-3) at ng Babilonia (Jer 51).

Sa Pagbubunyag (18:9), aalalahanin ang mga salitang ito at iuukol sa Imperyong Romano at sa Romang kabisera nito, na sentro ng daigdig sa panahon ng mga apostol. Isa rin itong hatol sa ating sibilisasyon na kung pinupuri man ang mga kahalagahang kultural at espirituwal ay lagi pa ring tagumpay na pang-ekonomiya ang binibigyan ng pangunahing lugar. Nasisira ang mga bansa, napipinsala ng kawalang-hanapbuhay ang mga pamilya at mga tao, samantalang ang ilang malalaking tindahan ay puno ng mga komplikadong bagay na nawalan na ng saysay.